71STE JAARGANG No. 9178 DONDERDAG 18 NOVEMBER 19..

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand bij vooruitbetaling

De Marine-begroting

Marine-potentieel op Antillen zal niet verminderd worden

's-Gravenhage. — In de memorie van antwoord op de begroting van Marine deelt de minister mede aan de zeer vele leden die aan hun instemming met de overdracht van taken aan de Koninklijke Marine het voorbehoud verbonden dat de voor dit doel uit te trekken sterkte aan personeel en materieel geen afbreuk doen aan die taken die thans reeds zowel in West-Europa als in de Antillen aan de Marine zijn gesteld, dat maatregelen zijn en worden getroffen om een dergelijke afbreuk te voorkomen.

Hiertoe zal naast de reorganisatie van het opleidingssysteem een geringe uitbreiding van de vredessterkte van het korps Mariniers van 4000 man en van de totale vredessterkte van de Kon. Marine van 23.000 man nodig zijn. Daarnaast zal vermoedelijk voor enige tijd een vermindering van het aantal op de vloot geplaatste mariniers onvermijdelijk zijn.

In de memorie van antwoord van de minister van Marine wordt voorts nog gezegd, dat het op verzoek aan generaal-majoor Van Gijn verleende ontslag inderdaad verband houdt met de uitbreiding van de taken van het Korps Mariniers, omdat deze vlagofficier, hoewel erkennende, dat met in acht neming van bovenstaande aan de taken kon worden voldaan, persoonlijk meende, dat hierdoor op de duur schade aan het karakter en de hoge graad van geoefendheid van het Korps Mariniers zou worden toegebracht.

Hoewel de minister kan verstaan, dat de betrokkene meende uit zijn — van de mening van de verdere Marineleiding afwijkende — zienswijze de consequenties te moeten trekken, wil hij hier uitdrukkelijk vaststellen, dat de zienswijze van generaal Van Gijn door hem **niet** wordt gedeeld.

Partijgangers van Abraham kunnen verlies niet verkroppen

((Van onze correspondent)

Kralendijk. — De verkiezingen zijn hier rustig voorbij gegaan. Nadat de uitslag echter bekend gemaakt was, werd het een beetje rumoeriger. De Democraten wilden hun nederlaag niet nemen. Twee mannen en kele jongens en meisjes, die nog niet eens stemgerechtigd zijn, gingen op het bordes voor het Gezaghebberskantoor staan. Ze zeiden, dat ze kwamen protesteren. Maar niemand wist tegen wie of wat het protest gericht was. De politie achtte het beter het bordes te ontruimen, maar het duurde lang voordat het volk uiteen ging. Joelend trokken ze door de straten, schreeuwend, dat ze niemand anders wilden hebben dan Abraham. Het zal hun leiders veel moeite kosten om hen aan het verstand te brengen, dat zij de verkiezing verloren hebben, en dat Abraham niet meer naar de Staten kan gaan.

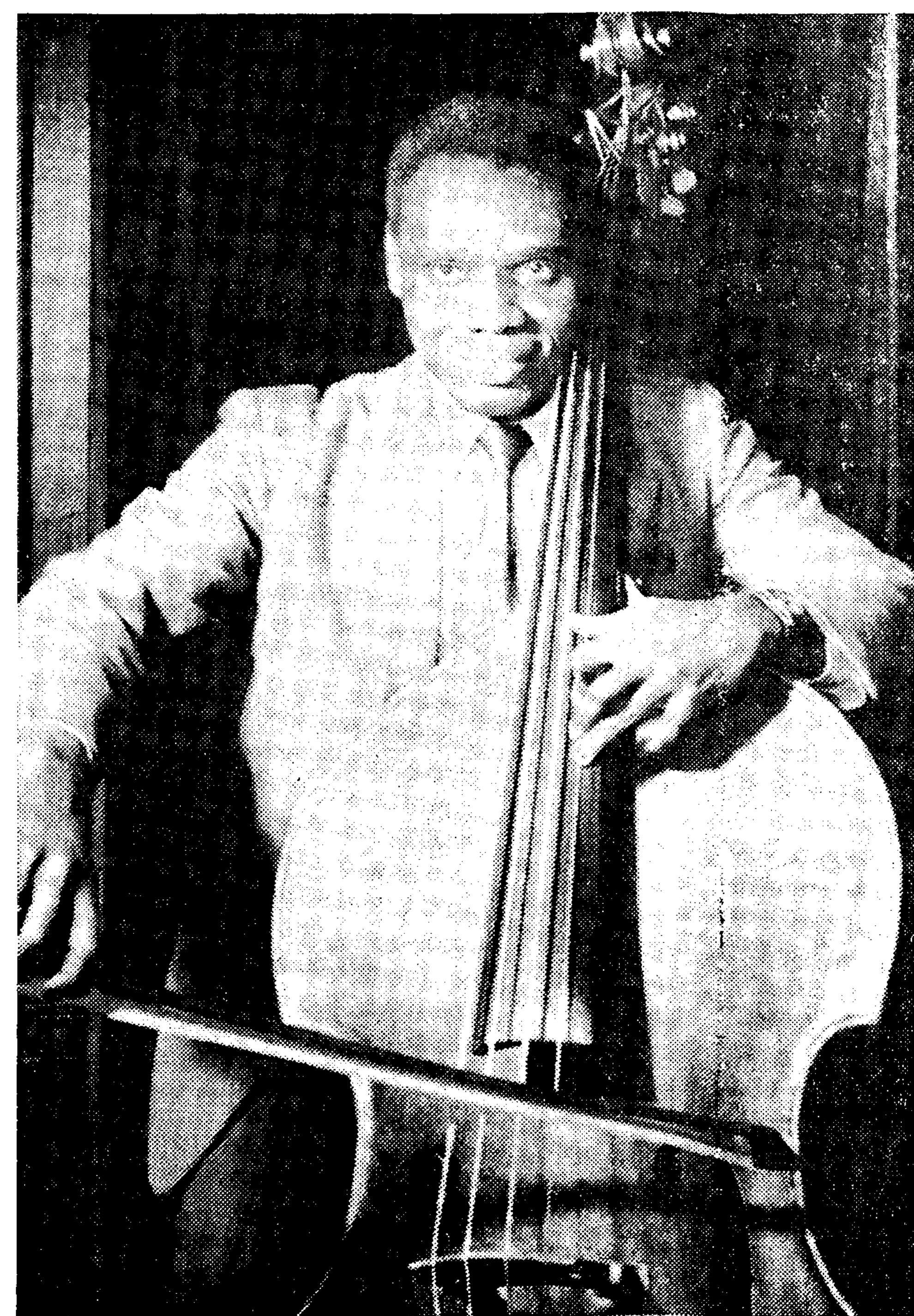
Gistermorgen vroeg gingen er geruchten, dat de Democraten een grote demonstratie zouden houden. Tegen negen uur kwamen trucks en bussen vol mensen Kralendijk binnen rijden. Alle inzittenden gingen naar het huis van hun voorzitter, Abraham. Het bleef echter bij een vergadering, daarna verspreidde de menigte zich, en ging naar huis. Het ergste was, dat er veel mensen niet naar hun werk wilden gaan en anderen niet konden gaan. Bv. de Kleding Industrie Schunck wachtte tevergeefs op de meisjes, die op Rincón wonen en die geen bussen konden krijgen om naar haar werk te gaan, daar alle bussen in actie waren met het vervoer van de demonstranten.

Hoe de stemmen op Bonaire in de verschillende districten vielen

Kralendijk. — In totaal werden op Bonaire 2154 geldige stemmen uitgebracht en 32 blanco of ongeldig. Het eiland was verdeeld in drie stemdistricten. Het eerste stemdistrict bestond uit Playa, Nikiboco en Tera Corá. Het tweede uit Antriol en Noord di Saliña en het derde Rincón.

Lijst I van Abraham behaalde in de I district 268 stemmen; II district 399 stemmen en III district 337 stemmen.

Lijst II van Gerharts behaalde in de I district 496 stemmen; II district 400 stemmen en III district 254 stemmen.

Julian B. Coco studeert ijverig aan het Conservatorium te Amsterdam. Hij is vol lof over zijn leraren, die hem spontaan bij zijn studie helpen en hem vertrouwen inboezemen. Eenmaal zal hij de grote musicus zijn, die hij zich voorstelt te zullen worden.

Wat zou gebeurd zijn als Maandag voor de Eilandsraad gestemd was?

Samenstelling van de Raad zou niet gewijzigd zijn!

Willemstad. — Indien wij de verkiezingsuitslagen voor de Staten van maandag j.l. als maatstaf zouden nemen voor die van de verkiezing van de Eilandsraadleden, met andere woorden, indien Maandag verkiezingen zouden zijn gehouden voor de keuze van 21 raadsleden, dan zou de uitslag er als volgt hebben uitgezien.

De kiesdeler zou dan zijn geweest 1766.

De **KVP** zou na eerste toewijzing 2 zetels hebben verworven, de **DP** 7 zetels, de **NVP** 8 zetels en de **COP** 1 zetel.

Er bleven dan nog 3 restzetels te verdelen, waarvan de **NVP** als eerste, de **DP** de tweede en de **KVP** de derde restzetel zou hebben verkregen.

De definitieve samenstelling voor de Eilandsraad zou dus zijn geweest:

KVP 3 zetels
DP 8 zetels
NVP 9 zetels
COP 1 zetel

Het merkwaardige doet zich derhalve voor, dat de samenstelling van de raad door deze uitslagen in haar totaal niet zou zijn gewijzigd. Dit is toe te schrijven aan de lagere kiesdeler, waarbij de stemmenoverschotten in een andere verhouding anders tot uitdrukking worden gebracht.

Argentijns onderwijs wordt gelaiceerd

Buenos Aires. — Op alle Argentijnse scholen zullen lekenadviseurs benoemd worden om de kinderen „de zedelijke beginselen in te prenten", aldus een mededeling van het departement van onderwijs.

In Katholieke kringen vreest men, dat dit de eerste stap zal zijn op de weg van de uitvoering van een plan op lange termijn om het godsdienstonderwijs van het rooster der staatsscholen te schrappen.

Antilliaans studentenleven in Nederland

Aan Amsterdams Conservatorium is Julian B. Coco enige Antilliaan

Je weet wat muziek voor mij betekent

Julian B. Coco is voor de Antillen geen onbekende: zowel op Curaçao als op Aruba heeft hij zich een uitstekende naam verworven om zijn onmiskenbaar muzikaal talent. Het is dan ook een goede gedachte geweest deze jongeman in staat te stellen het Conservatorium te volgen. Aan de Bachstraat 5 in Amsterdam is Coco de enige Antilliaan; Eric Gorsira is inmiddels naar de muzieklyceum verhuisd. Veel contact met Antillianen heeft Julian dus niet, alhoewel hij regelmatig de Amsterdamse studenten tegen het lijf loopt. Hij is geen lid van de zieltogende vereniging van Antilliaanse Studerenden in Nederland om de doodeenvoudige reden, dat de Statuten van deze vereniging dit niet toelaten. Zijn indrukken over Nederland steekt Julian niet onder stoelen of banken: ze zijn onverdeeld gunstig! Met een variatie op „gone with the wind" zegt hij altijd schertsend: „I came with the storm" .....

Julian is inderdaad op 1 Februari 1953 in Nederland aangekomen, op de dag dat Nederland geteisterd werd door de verschrikkelijke ramp. Na enkele maanden in de Johannes Vermeerstraat woont hij thans in de Wouwermanstraat, waar hij zo vriendelijk is geweest enkele bijzonderheden te vertellen over zijn studie en zijn leven in Nederland.

„Ik besef ten volle", zegt Julian terwijl hij zijn zwarte ogen ietwat opensperrt, „dat mij de kans van mijn leven is geboden. Ik weet, dat vele ogen op mij gericht zijn en ik kan mij de luxe niet permitteren deze mensen teleur te stellen. Ik moet heel hard studeren, dat is waar, maar je weet, wat muziek voor mij betekent."

Levendig vertelt hij over zijn bewondering voor de leraren.

„Als je met alle geweld iets in de krant wilt zetten over mijn indrukken, zeg dan vooral, dat het mij getroffen heeft hoe prettig de verhouding leraar-student hier is. De leraren zijn hier mensen van vlees en bloed, die je spontaan helpen en je vertrouwen inboezemen. Je kunt ze vrijelijk raadplegen omdat zij begrip tonen voor je moeilijkheden."

Hoofdvak: contrabas

Uit het gesprek volgt, dat de Curaçaose musicus een druk leven leidt. Dagelijks heeft hij lessen aan het Conservatorium, thuis moet hij oefeningen doen om zijn vaardigheid op te voeren en zijn techniek te verbeteren. De studie omvat verschillende vakken. Als hoofdvak heeft Coco de contrabas. Met gunstig gevolg heeft hij reeds examen afgelegd voor het vak Algemene Muziekleer. Voorts moet hij zich toeleggen op de volgende examenvakken: Solfège, vormanalyse (die inzicht geeft in de werken van de meesters), harmonie, muziekgeschiedenis en piano.

„Vraag niet, wanneer 'k denk klaar te kunnen zijn, want dat weet ik niet. En als ik het wist, zou ik het toch niet zeggen. Je ziet, dat er heel wat werk aan de winkel is. Ik kan voorlopig dus wel vooruit." Aldus Julian Coco terwijl hij naar zijn guitaar reikt. „Dit is nog een geschenk van Thomas Henriquez, die mij ook verschillende platen uit Curaçao heeft toegezonden, waarvoor ik zeer dankbaar ben. After all, ik ben een echte Curaçaoenaar en ik wil graag op de hoogte blijven van wat er zo al gebeurt in het muziekleven. De plaat „Kermis" slaat hier bijzonder in. Je weet, dat ik af en toe speel. O, ja, ik ben ook nog lid van de vereniging van het Conservatorium. Bovendien volg ik ook de orkestklas om ervaring op te doen."

Ofschoon guitaar geen examenvak is, denkt Julian toch te blijven oefenen. Hij zou graag les willen hebben van Koos Tigges, die hij erg bewondert. Hij zou ook naar Spanje willen om daar de grootmeesters van de guitaar te beluisteren.

„Voorlopig heb ik mijn handen meer dan vol. Daar komt nog bij dat ik Duitse les neem. Neen, lach niet, het is ernst. Ik vind dat ik Duitse les nodig heb. Er zijn n.l. enkele Duitse werken, die buitengewoon goed zijn, die ik moet bestuderen. Deze werken zijn niet in het Engels of in het Nederlands vertaald. Dus moet Julian Duits leren."

Op een desbetreffende vraag antwoordt hij, dat hij tot nu toe niet veel moeilijkheden heeft ondervonden bij het volgen van de lessen. Ofschoon zijn vooropleiding hem niet in de gelegenheid heeft gebracht veel te doen aan zijn Nederlands, kan hij de leraren volgen, zelfs op glibberige paden.

Ernstig studeren

Over de mogelijkheden voor andere muzikale Antillianen wil hij zich liever niet uitlaten, omdat hij moeilijk kan beoordelen, hoe ver een bepaalde jongen is. Wel kan hij de waarschuwing geven, dat men niet moet beginnen, als men niet ervan overtuigd is, dat men zich heel veel offers moet getroosten om iets te bereiken. „Er zijn zoveel dingen, die ik graag wil doen, maar ik heb er geen geld en geen tijd voor. Natuurlijk bezoek ik regelmatig het concertgebouw. Dat hoort als het ware bij mijn studie. Maar ik kan niet al te veel bokkesprongen maken, want je zult wel weten, dat ik geen zoon ben van Rockefeller. En nu ga ik heel on-Curaçaos doen, maar het moet: als je niet gauw weggaat, breng je mijn dagindeling in de war. Ik ben blij, dat ik het tegen jou kan zeggen, jij bent geen verlofganger!"

Julian B. Coco is een ernstig student, die weet wat hij wil. Heel veel Curaçaoenaars zullen ogen opzetten, als zij Julian zien. Als zij zien met welk een gemak hij zich beweegt door Amsterdam, met welk een wonderbaarlijk aanpassingsvermogen hij zich volkomen thuis voelt in Nederland en met welk een liefde, ijver en toewijding hij zijn studies volgt. Dit houdt een compliment in aan het adres van die Nederlanders, die hem gesteund hebben en hem de hand hebben gereikt bij zijn aankomst. Julian is daar dankbaar voor en is vastbesloten het vertrouwen, dat men in hem heeft gesteld, niet te beschamen.

Jules de Palm

Gyorgy Sandor voor de Kunstkring op 2 December a.s.

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht over het optreden van de pianist Gyorgy Sandor, kunnen wij thans melden, dat het concert van deze pianist bepaald is op Donderdag 2 December as. Bedoeld concert staat onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring.

Gyorgy Sandor, geboren in 1912 te Budapest, studeerde piano bij Bartok, compositie bij Kodaly. Na een sensationeel debuut op 18-jarige leeftijd, maakte hij een concertreis door Europa. In 1939 trad hij voor het eerst op in Carnegie Hall in New York voor een enthousiast auditorium. Daarna volgde een concertreis door heel Zuid- en Middel-Amerika, van Mexico tot Argentinië. Hij diende van 1942 tot 1944 in het Amerikaanse leger en als Amerikaans burger hervatte hij zijn muziekcarrière en twee recitals in Carnegie Hall, gevolgd door een concertreis door Noord-Amerika. In 1946 en 1948 bezocht hij Zuid-Amerika en daarbij ook Curaçao; van 1947 tot 1951 Europa, waarbij in 1950 Australië.

In 1946 gaf hij de wereldpremière van Bartoks derde en laatste pianoconcert, onder leiding van Eugene Ormandy in Philadelphia en New York. In 1952 maakte hij weder twee reizen van Mexico tot Brazilië. In 1952 was hij verbonden aan de meesterklasse voor piano aan de muziekschool van het Westen te Santa Barbara, Californië. Eind 1953 maakte Sandor zijn negende Europese conecertreis, waarbij hij in Engeland, Italië, Spanje en Duitsland optrad. Bij zijn concerten met orkest te Berlijn en Keulen speelde hij voor het eerst het pianoconcert van Mario Peragallo, onder leiding van Ferenc Fricsay.

In de serie meesterwerken van Columbia zijn verschillende opnamen van Sandor, o.a. het Chopin-conert No. 1 in e kl.t. en het bovengenoemde derde pianocencert van Bartok, beide met het Philadelphia Orkest onder leiding van Eugene Ormandy.

Informatieve besprekingen vandaag geopend

Willemstad. — Van officiële zijde deelt men ons mede: Met het oog op een te verlenen opdracht voor de samenstelling van een nieuwe Regeringsraad heeft de Gouverneur een aanvang gemaakt met het raadplegen van verschillende autoriteiten.

Gistermiddag ontving de Gouverneur de ondervoorzitter van de Raad van Advies, Dr W. Ch. de la Try Ellis ten Gouvernementshuize. Daarna had hij een bespreking met de Voorzitter van de demissionnaire Regeringsraad, dr M. F. Da Costa Gomez.

Raadpleging met de oud-Voorzitter van de inmiddels ontbonden Staten, — naar Nederlands parlementair gebruik een usance om de voorzitter van het aftredend college te horen — kon wegens verblijf van deze op de Bovenwinden nog niet plaats vinden, doch zal na diens terugkeer te Curaçao vermoedelijk een der eerstkomende dagen geschieden.

Heden zal de Gouverneur besprekingen beginnen met de Voorzitters van de verschillende politieke partijen.

Chileense kabinet dient ontslag in

Santiago de Chili. — Het Chileense kabinet heeft zijn ontslag ingediend, nadat in het Parlement critiek was uitgeleverd op het feit, dat president Ibanez in September jl. in het gehele land de staat van beleg heeft afgekondigd om „de communistische agitatie onder de arbeiders" te kunnen bestrijden. Slechts van enkele ministers zijn de ontslag-aanvragen geaccepteerd.

Sao Paulo. — Het voornaamste onderwerp op de agenda van het wereldcongres over de organisatie van de Pers dat thans te Sao Paulo wordt gehouden is, de persvrijheid.

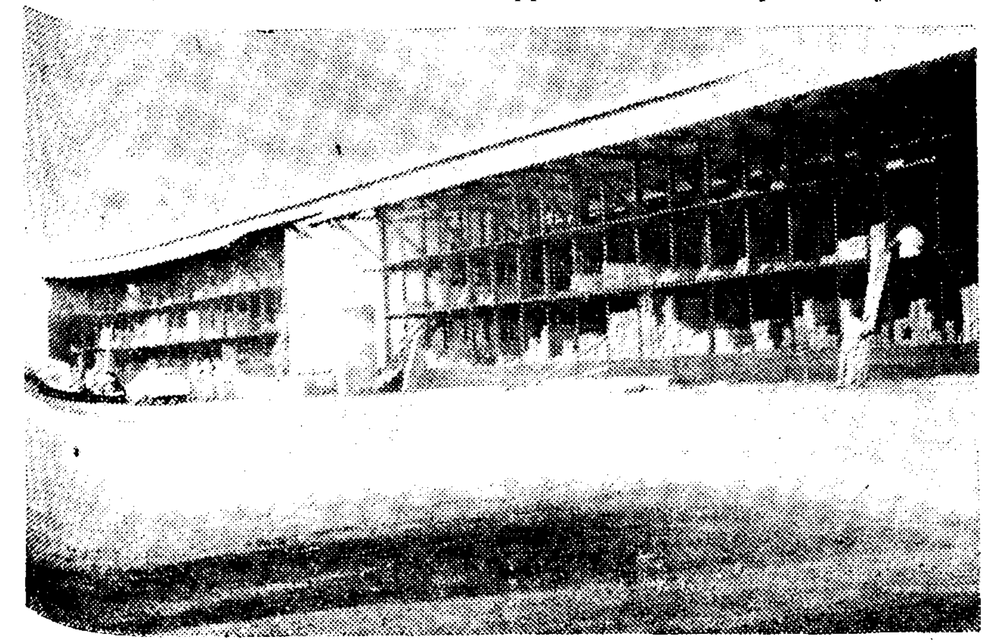
Fa. Kooyman bestaat 15 jaar

Timmerfabriekje op het Rif groeit uit tot kolossale Industrie en Handel Mij.

Loodsen als vliegtuighangars en voor 75 man werk!

Willemstad. — Aanstaande Zaterdag 20 November zal de Industrie- en Handel Maatschappij Kooyman N.V. alhier vijftien jaar bestaan. Als klein bedrijf op het Rif even voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog begonnen, breidde de zaak zich na de verhuizing naar de Granaatappelweg, thans Architectenweg, gestadig uit en behoort thans tot de grootsten van Curaçao. De feestviering zal een intern karakter dragen. Zo zullen de employé's en hun dames zich voor een feestdiner op Chobolobo verzamelen, terwijl het personeel het feit op zijn wijze zal herdenken. Zo zullen de mensen enkele uren eerder vrijaf krijgen. Tegelijk met het bedrijf jubileert de heer A. Advokaat, de bedrijfsleider van de timmerfabriek.

Nauwelijks drie jaar nadat de heer Kooyman met zijn toen nog klein bedrijfje op het Rif, waar zich thans de magazijnen van de O.G.E.M. bevinden, was gestart, bleek de zaal reeds „Lebensraum" nodig te hebben en werd besloten naar Dominguito te verhuizen. Hier verrezen betrekkelijk kort achtereen werkloodsen met een oppervlakte van respectievelijk 800 en 600 m2. In het eerste gebouw werd de machinale houtbewerking ondergebracht, terwijl in het laatste de PAS-afdeling werd geïnstalleerd. Nadat het tegenwoordige woonhuis van de heer Kooyman was opgetrokken, onderging de machinale afdeling allereerst een grondige uitbreiding. 300 m2 werd aan deze afdeling toegevoegd, zodat hier niet minder dan 51 machines konden opgesteld worden, terwijl er nog voldoende ruimte overbleef voor het directie-kantoor en het kantoor van de timmerfabriek.

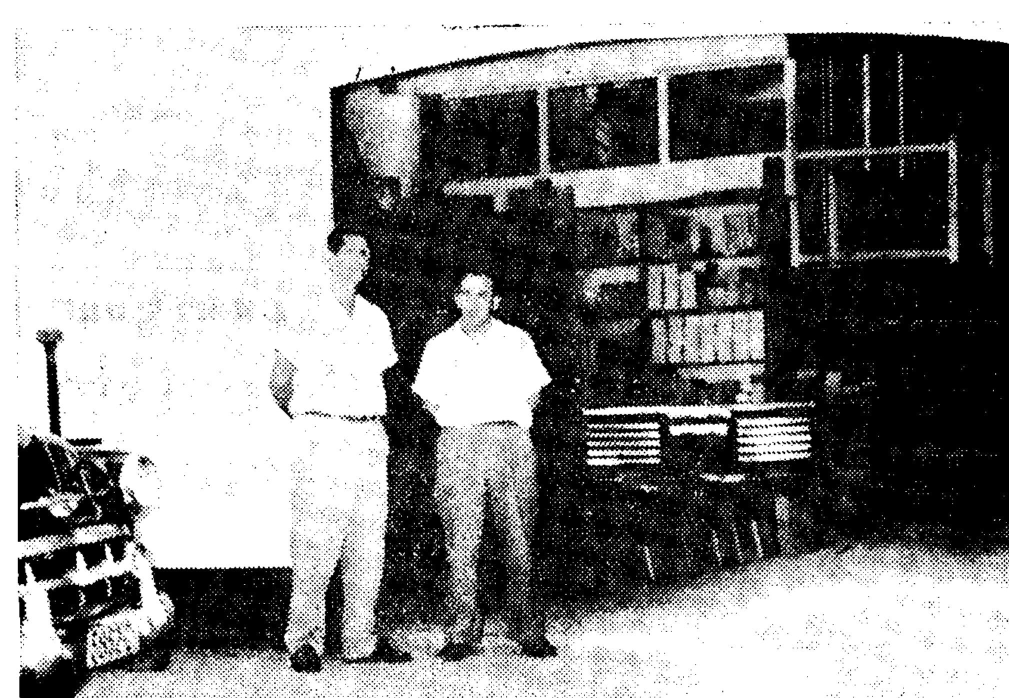
De enorme houtloods op het terrein van de firma Kooyman.

Hoewel de heer Kooyman van den beginne af ook steeds hout had verkocht, was deze verkoop toch niet van dien aard geweest, dat de bouw van een houtbergruimte urgent was. Dat werd zij pas in 1950 en 1951, toen, mede om gelijke tred te houden met de toename van de productie, besloten werd tot de bouw van een houtloods, waarvan het laatste gedeelte dit jaar voltooid werd. De capaciteit van deze opbergruimte is 500.000 voet

Ook bouwmaterialenhandel

De activiteit van de firma bleef niet beperkt tot het timmeren en het verkopen van hout. Sedert enkele jaren heeft het bedrijf zich ook meer toegelegd op de verkoop van al die materialen, welke nauw bij hout en timmerwerk horen, namelijk de zg. bouwmaterialen.

In 1950 is voor dit doel een eerste grote loods gebouwd en de verkoop van deze bouwmaterialen nam zo snel toe, dat in de loop van dit jaar een tweede nog grotere loods moest bijgebouwd worden, zodat thans een opslagruimte van vele honderden vierkante meters beschikbaar is. Er zullen dan ook zeer weinig artikelen zijn die een aannemer of huizenbouwer niet bij Kooyman zal kunnen vinden.

De heer A. Kooyman, directeur van de Industrie- en Handel Mij. Kooyman N.V. (links), en de heer H. v.d. Aardweg, bedrijfsleider van de afdeling Bouwmaterialen en procuratiehouder (rechts) voor de ingang van de Bouwmaterialen afdeling van de firma.

Agentuur en Commissiehandel

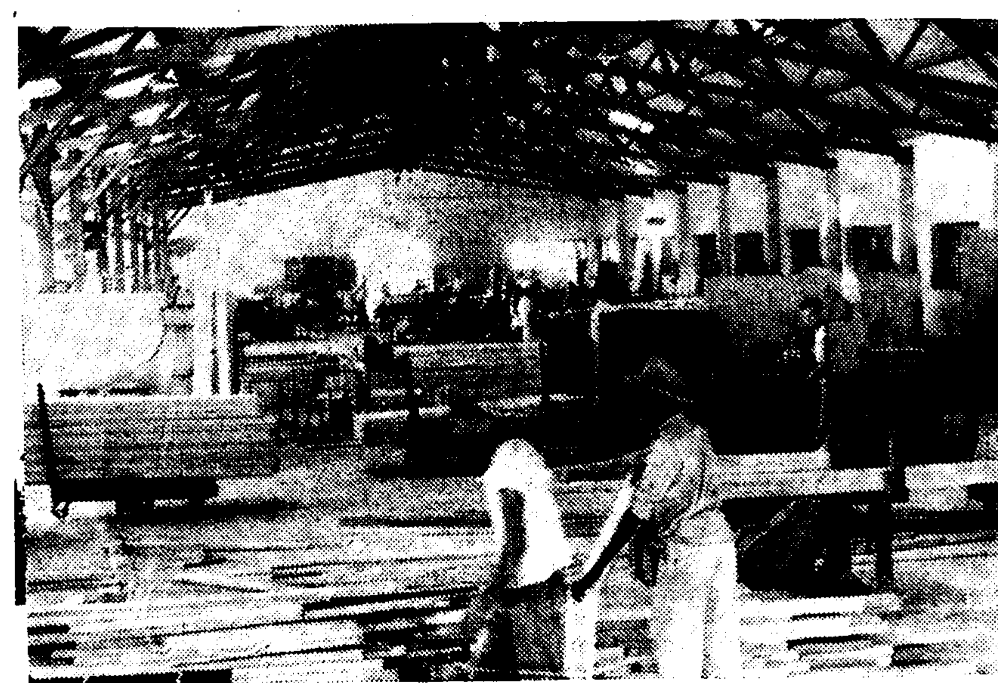
Naast de verkoop uit voorraad van constructie-materialen is de laatste twee jaar een aparte afdeling gegroeid nl. de afdeling voor Agentuur en Commissiehandel, die naast de verkoop uit voorraad ook bouwmaterialen voor directe levering verkoopt, en behalve deze artikelen ook werkt met technische artikelen in de meest uitgebreide zin. De laatste uitbreiding, die de firma Kooyman heeft ondergaan, is de afdeling die interieur-betimmeringen, fineerwerk en meubels vervaardigt. Een groot deel van de equipment hiervan is overgenomen van de vroegere meubelfabriek Houthuyzen. De meest uiteenlopende opdrachten kunnen hier uitgevoerd worden, omdat de firma beschikt over prima vakmensen en een moderne outillage in de vorm van fineerpersen en spuitinrichtingen.

Zoals thans het bedrijf is opgezet, is het een compleet gesloten geheel.

In totaal vinden er ongeveer 75 mensen emplooi. Dit getal varieert uiteraard en hangt af van de bouwactiviteit.

Een viertal zware trucks zorgt voor de aanvoer van materialen en de thuisbezorging van bestellingen.

De heer Kooyman, die wij vroegen naar zijn toekomstplannen, zeide dat zijn zaak zich bij haar 15-jarig bestaan had geconsolideerd en dat hij de toekomst gunstig tegemoet zag. Er is werk genoeg aan de winkel. En het ziet er naar uit, dat dit de eerste jaren zeker zo zal blijven. Een beter geschenk, dan het vooruitzicht op een goede toekomst is op een zakenjubileum toch wel niet denkbaar!

Een kijkje in de timmerfabriek van de fa. Kooyman aan de Architectenweg.

Brief van Sint

„Ik kom dit jaar naar Curacao toe"

Spanje. — Beste Kinderen: Van het bestuur van het Algemeen Nederlands Verbond ontving ik enige dagen geleden een brief, waarin mij werd gevraagd of ik ook dit jaar weer naar Curaçao wilde komen. In deze brief, die ik naar jullie allemaal schrijf, zal ik meteen die vraag beantwoorden. Natuurlijk kom ik dit jaar weer naar Curaçao.

Zwarte Piet en ik hebben samen eens bekeken, welke dag voor mijn komst het meest geschikt is. Je begrijpt wel, Sint Nicolaas heeft zo veel afspraken. Zaterdag 27 November komt ons het beste uit. Op die dag zullen we 's middags om ongeveer drie uur in de haven van Curaçao aankomen. Ik hoop, dat jullie er allemaal zult zijn om mij te begroeten en ik verheug me er al op jullie weer te zien.

Ik zal het dit jaar wel weer heel erg druk hebben, maar toch zal ik proberen zo veel mogelijk kinderen thuis op te zoeken. En vanzelfsprekend kom ik op het grote Kinderfeest in Roxy op 1 December, op verschillende clubs en zal ik ook weer een bezoek aan de scholen brengen. Zorgt maar, dat ik goede berichten over jullie krijg.

Beste kinderen, tot ziens!

Hartelijke groeten van

Sint Nicolaas.

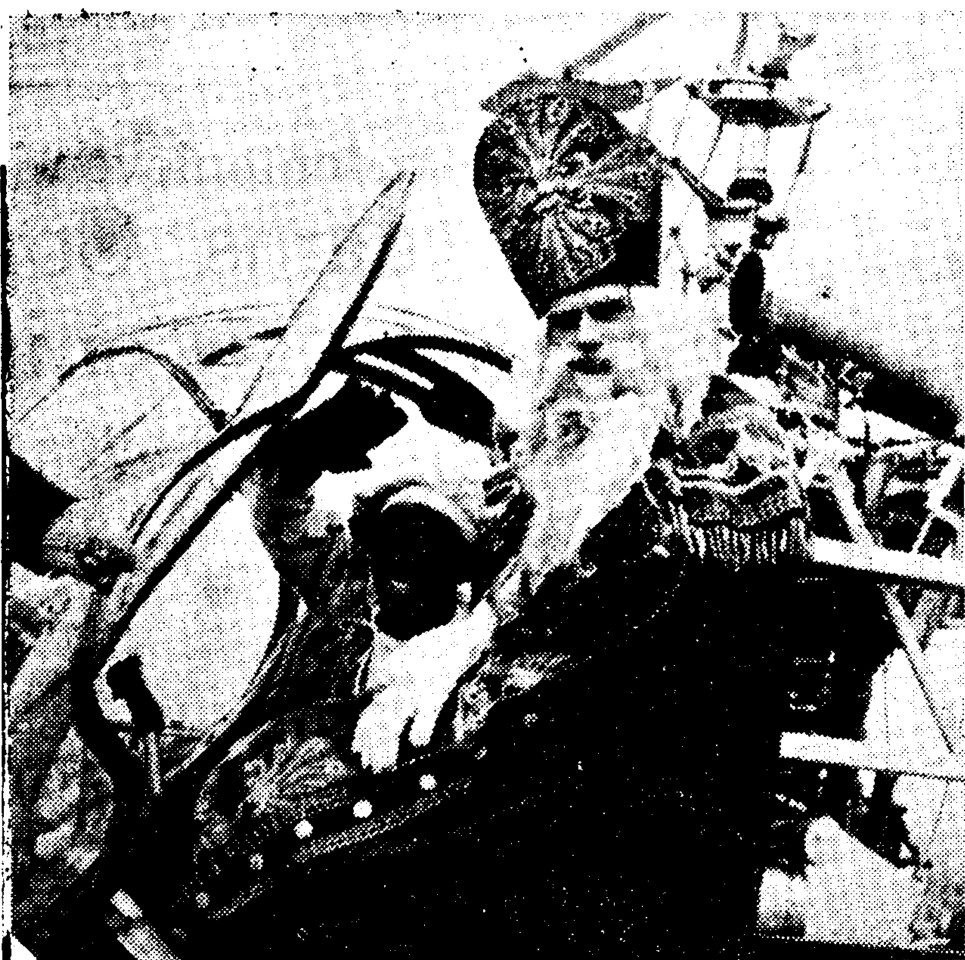
P.S.: Zwarte Piet laat jullie ook hartelijk groeten.

Ontvangst van Sint Nicolaas

Het Algemeen Nederlands Verbond Afdeling Curaçao verzoekt een ieder, klein en groot, de Sint dit jaar een buitengewoon welkom te bereiden. Het Verbondsbestuur heeft de organisatie daarvan op zich genomen.

Het jacht van Z.E. de Gouverneur zal Sint Nicolaas op de middag van de 27e November tegemoet varen, de Sint en zijn knechts aan boord nemen en omstreeks drie uur op het Gouvernementsplein aanleggen. Daar zal de Sint door vertegenwoordigers van het Verbondsbestuur ontvangen worden en naar het Paleis van de Gouverneur worden geleid. Hier zal de Goede Sint door de Gouverneur en Gezaghebber worden welkom geheten en een aubade van schoolkinderen in ontvangst nemen. Enkele scholen, waarvan de kinderen bijzonder goed zingen, worden hiervoor uitgenodigd. Daarop volgt een rondrit door de stad, waaraan ook de Handel zal deelnemen. Het eindpunt zal zijn de Curomstudio, waar de Sint zich via de radio tot de jeugd van Curaçao zal richten.

Nadere gegevens en de route worden binnenkort in dit blad bekend gemaakt.

Sint Nicolaas komt naar Curaçao, zegt hij in zijn brief aan het A.N.V.. Wel, de Curaçaose jeugd zal hem een warme ontvangst bereiden. Of hij met een helicoptere komt is nog te bezien, in Spanje is de helicoptere het Sint Nicolaas-vervoermiddel bij uitstek.

Gelukwensen

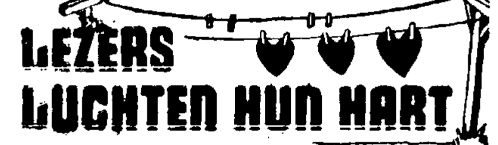
Willemstad. — Het bestuur van de JPF en de Algemeen Vertegenwoordiger der Surinamers, Th. A. Simoons, hebben de heer H. L. Braam schriftelijk geluk gewenst met zijn stembuszege. In de correspondentie wordt de wens uitgesproken, dat er tussen de JPF en de heer H. L. Braam een hartelijke samenwerking mag ontstaan in het algemeen belang van de Antillen en in het bijzonder voor de Surinaamse gemeenschap.

Bloedende man op brug

Willemstad. — Op de schipbrug trof een patrouille van de Mobiele Brigade gisteravond een oude man aan die hevig bloedde. Hij werd naar het St. Elizabeth Gasthuis overgebracht. De zaak is in onderzoek.

Meisje aangereden

Willemstad. — **Gistermiddag omstreeks half twee werd op Salinja het meisje S. door een pick-up aangereden.** Ze liep verwondingen op aan haar voorhoofd en aan beide knieën. Oorzaak: onvoorzichtig overgestoken.

(Buiten verantwoordelijkheid der red.)

Het weggenomen Kruis

Senjor Redactor.

Si Sr. Guillermo Rosario a keda ketu canto e acto di dje na stembureau na St. Martinus Gesticht lo no a resalta tantu. Pero awor nos ta mira cu Rosario kier salba su curpa y tapa e fout cu el a comete, na un manera masja ridiculo. El a trata na disculpa su mes den Today, cu un remitido masja largu na hulandes y papiamentu. Den Beurs tambe el a pone e mes remitido y den La Prensa tambe el a publica e remitido. Ke decir no menos cu cuater bes e ta ripiti e mes disculpa. Pero no ta existi nada mas pa tapa en sintimentu funesto cu Sr. Rosario a demonstra. Pero esaki ta nada La Prensa, den su nota di redaccion riba e remitido di Rosario, ta core bisa cu Rosario *no ta tumando parti activamente den ningun partido politico.*

Esta cobarde La Prensa y su donjonan democraat ta. Masja cobarde. Y mes cobarde Rosario tambe ta. Si no e no tin mester di core publica un monton di remitido pa trata na tapa su mal hecho. Mi ta supone cu Sr. Rosario ta na altura, cu ta comunistanan y masoneria tambe ta esnan cu sa gusta kita crucificado y imagen di nos Santunan.

Ademas La Prensa no tin mester di trata na ganja nos nada. Nos sabi cu Rosario ta democraat.

Pero nos ta contentu cu un ke otro ta laga slip, pa tur catolico comprende porfin ta ki mal sintimentu nan tin. Of por ta cu Rosario no a sinja su les bon cerca Sr. Ciro Kroon?

Ta bon tambe pa bolbe recorda cu Jonckheer, Kroon of Hueck, lo no a comete un error asina ki abiertamente. Nan ta mas bibu y nan lo comete nan danjo na nos religion na un manera mas scondi y mas refiná. Den e sentido aki nos por conseha Sr. Rosario di sinja cerca Jonckheer, Kroon y Hueck ta com mester haci danjo na nos religion na un moda mas fini, mas refina, mas scondi, mas cruel y mas peligroso.

Querido Sr. Rosario, ta netamente influencia di masoneria a buta bo comete e crueldad ei.

Y nos tambe sabi mes bon y kisas miho cu bo, cu ta masoneria ta tras di Democraat. Bo ta un producto tristu di nan influencia. Pero sinembargo nos ke gradici bo sinceramente pa e prueba cu bo a duna nos di e veneno cu tin tras di Democraat.

Un catolico

(Naam en adres van inzender bij de Redactie bekend)

Politieke aardverschuiving

Wordt er een nieuwe politiek in de Antillen gevoerd?

's Gravenhage. — De verkiezingen in de Nederlandse Antillen hebben de "politieke aardverschuiving" opgeleverd, die de moderne verkiezingsterminologie met zo'n populair beeld heeft verrijkt. Het was misschien geen aardverschuiving van grote afmetingen, maar toch groot genoeg om op één punt tot ingrijpende politieke wijzigingen te kunnen leiden, aldus "Het Vrije Volk" in een hoofdartikel, waarin het blad vervolgens de politieke consttllatie op de Antillen uiteenzet en dan zegt, dat de verkiezingen nu ook aan de theoretische regeringsmeerderheid een eind hebben gemaakt.

„Het Vrije Volk" noemt in het beperkte kader van Aruba de overwinning van Yrausquin op zijn „vijand" Henny Eman een zeer grote aardverschuiving, die het politieke gezicht van het eiland ingrijpend zal wijzigen. **Dit geeft bovendien aan de groep der Democraten precies de helft der Statenzetels. Het zijn in deze situatie de** twee kleine partijen, de K.V.P. en de C.O.P., die „op de wip" zitten en het blad acht het waarschijnlijk, dat de groep D.P. P.P.A. met de steun van een dezer beide partijen de regering zal gaan vormen.

Zal — aldus „Het Vrije Volk" — de verkiezingsaardverschuiving nu ook een geheel nieuwe politiek van de Antillen betekenen? Dit lijkt, aldus het blad, niet waarschijnlijk, hoewel er niet-onbelangrijke nuance-verschillen kunnen volgen. De nieuwe coalitie is bepaald minder super-nationalistisch dan de oude, zoals al blijkt uit het feit, dat de D.P. onder meer een Nederlander en een Surinamer naar de Staten afvaardigt. De N.V.P. had uitsluitend „landskinderen" candidaat gesteld, terwijl men bij de A.V.P. in zekere zin zelfs mag spreken van vreemdelingenafkeer. Maar geen der Antilliaanse partijen is een programpartij, zoals wij die in Nederland kennen. Het is daarom moeilijk te voorspellen, of een Landsregering van het Democratisch blok (het is trouwens nog niet zeker, of de D.P. elke samenwerking met de N.V.P. zal afwijzen) grote veranderingen zal brengen.

Misschien is dit voor de Antillen ook niet het belangrijkst. De belangrijkste vraag is, of er een regering kan worden gevormd, die op een vaste meerderheid in de Staten kan rekenen, zodat er eindelijk weer geregeerd kan worden. Dit is het ene punt van de verwachte wijziging in de situatie, waarop wij in het begin zinspeelden, aldus besluit „Het Vrije Volk".

Geheugenstoornis

Willemstad. — De portier op het Suffisantdorp (C.P.I.M.) trof gisteren een vrouw aan die niet wist wie ze was en ook niet wist waar ze woonde. Ze is overgebracht naar dr. Nassy. Vermoedelijk lijdt zij aan geheugenstoornis.

Terugkerende cactus

Willemstad. — Een heer die op Arrarat woont deelde de politie mede dat toen hij gisteravond huiswaarts reed, een cactus op de weg vond die hem belemmerde om verder te rijden. Dergelijk voorvallen zijn hem reeds eerder overkomen. De politie stelt een onderzoek in.

Hygienisch vuilophaal

Uniforme emmers worden in gebruik genomen

Willemstad. — Het Bestuurscollege zal ten aanzien van het ophalen van huisvuil uniforme vuilnisbakken voorschrijven. Deze emmers zijn zo geconstrueerd, dat de vuilnistrucks deze emmers via een grijpmechanisme kunnen ledigen, terwijl de wagen toch zoveel mogelijk afgesloten blijft. Een en ander bevordert de hygiene ten zeerste.

De emmers dienen de huisbewoners zelf aan te schaffen, waarbij de prijs voor een dergelijke emmer gesteld is op ƒ 2.— per stuk voor degenen, die ƒ 30.— per maand betalen. Degenen die huren betalen van ƒ 30.— tot ƒ 100.— per maand, betaalt voor een emmer ƒ 3.—, terwijl degenen, die meer dan ƒ 100.— huishuur per maand betalen een emmer tegen kostprijs (zes gulden) kunnen betrekken.

Buitendien zal de aankomst van de vuilnistruck bij wijze van experiment worden aangekondigd met een ratelgeluid. Op een bepaald uur van de dag zal de ratel de komst van de vuilnistruck aankondigen, zodat de bewoners hun emmers tijdig buiten kunnen zetten.

De emmers hebben een inhoud van 33 liter, geschikt voor normaal huisgebruik, doch er zijn voor bedrijven ook emmers beschikbaar ad ƒ 10.—. Deze laatsten hebben een inhoud van 55 liter.

Ontroerd publiek in Cinelandia

Curacao enthousiast over „Trio Calaveras"

Willemstad. — In het Cinelandiatheater trad op „Trio Calaveras" tijdens de beide avondvoorstellingen. Het muzikale drietal boekte een enorm succes. Het technisch zeer goede guitaarspel van de drie Televisie-sterren ontlokte menig applaus. Het viel ons tegen, dat er niet meer publiek was. De lage bioscoopprijs, het Trio en een goede film moesten toch wel een groot publiek kunnen trekken. Het programma, dat de Calaveras brachten, was aardig en sloeg in bij allen. Het „Despedida"-lied van de drie Mexicanen, die gekleed waren in de klederdracht van hun land, was tot aller verrassing het bekende Curaçaose lied „Nos ta curi paranda". De drie guitaristen zongen het geheel in het.... Papiamento.

Het Paloma-lied ontroerde de aanwezigen in de zaal. Wij wensen het drietal veel succes toe op hun tournee onder Caribbean en hopen hen **spoedig weer eens te horen.**

Plan Stuivenberg

Deskundigen naar Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen van de zijde van het Bestuurscollege zullen binnenkort twee deskundigen, t.w. een electro-technisch en watervoorzieningsexpert Curaçao bezoeken. Dit bezoek houdt verband met de plannen van de heer Stuivenberg om te komen tot een geheel nieuw water-distillatie-proces. Reeds eerder heeft het Bestuurscollege medegedeeld, dat het Stuivenberg-project zó veel geld gaat kosten, dat het niet verantwoord zou zijn daaromtrent geen advies in te winnen.

Stichtingen Cultureel Centrum Curacao, Aruba en Suriname richten adres tot Min. Kernkamp

Willemstad. — Naar aanleiding van de critiek op de Sticusa door de Nederlandse dagbladpers, hebben de besturen van de Stichtingen Cultureel Centrum Aruba, Cultureel Centrum Curaçao en Cultureel Centrum Suriname gezamenlijk een adres gericht tot Minister Kernkamp, Minister van Overzeese Rijksdelen.

Dit adres luidt als volgt:

Excellentie,

Naar aanleiding van de door een deel van de Nederlandse pers op de Stichting voor de Culturele Samenwerking (STICUSA) uitgebrachte critiek, nemen de Besturen van de Stichtingen Cultureel Centrum Aruba, Cultureel Centrum Curaçao en Cultureel Centrum Suriname, de vrijheid Uw aandacht te vragen voor een korte uiteenzetting van de mening van deze centra ten aanzien van de steun welke zij steeds van de zijde van de Sticusa hebben mogen ondervinden.

Gedurende de vijf jaren van haar bestaan hebben bovengenoemde stichtingen nooit tevergeefs een beroep op de Sticusa gedaan. Niet alleen werd haar financiële en materiële steun verleend zonder welke haar culturele werk niet mogelijk zou zijn geweest maar tevens verstrekte de Sticusa de Stichtingen alle voor haar activiteiten benodigde adviezen en de ruime ervaring van de bij de Sticusa werkzame functionarissen stond reeds te harer beschikking.

Dank zij deze hulp zijn de bovengenoemde culturele centra in staat geweest in Suriname en op de Nederlandse Antillen een begin van een cultureel leven op te bouwen, dat langzamerhand vruchten begint af te werpen.

Dat hiermede niet alleen de plaatselijke culturele belangen van deze gebieden gebaat zijn, maar ook een geest van samenwerking in Rijksverband wordt gekweekt, moge blijken uit een aanhaling uit de Curaçaose pers naar aanleiding van het dezer dagen plaats gehad hebbende bezoek van het Surinaams Philharmonisch Orkest aan de Antillen, een orkest opgebouwd met steun van de Sticusa.

„Een woord van waardering willen „wij in deze „van-dag-tot-dag"-rubriek „nog laten klinken voor de culturele „banden, die door het Surinaams Phil„harmonisch Orkest in de afgelopen „dagen zijn gelegd met ons eiland.

„Dit bezoek kan zonder meer als „standaardvoorbeeld genomen worden „voor de gedachten van samenwerking „op alle gebied, zoals die is gecreëerd „binnen het Nieuwe Koninkrijk. Dit is „een speciale gelukwens waard!"

(Uit Today van 18 October 1954)

Naast dit ene voorbeeld uit vele willen wij nog wijzen op het bloeiend toneelleven op Curaçao, zowel in de landstaal als in het Nederlands, gestimuleerd door de Sticusa-regisseurs, op het prachtig werk voor de Antilliaanse jongeren door middel van de door de Sticusa ter beschikking gestelde jeugdfilms, jeugdbibliotheken, enz., op het succesvolle door de Sticusa gesubsidieerde muziekonderricht op Aruba en op de talrijke andere Sticusa-activiteiten, zonder welke het cultureel leven van de bevolking in deze gewesten in belangrijke mate armer zou zijn.

De culturele centra in de overzeese rijksdelen zijn Uw Regering zeer dankbaar voor de hulp, welke de Sticusa hen steeds in opdracht van U heeft geboden.

Zij menen het bovenstaande te Uwer kennis te moeten brengen en zij vertrouwen erop, dat de vruchtbare samenwerking van deze centra met de Sticusa zal kunnen worden voortgezet tot heil van de bevolking van Suriname en de Nederlandse Antillen en ter versteviging van de onderlinge betrekkingen van de delen van het Koninkrijk.

In dit vertrouwen verblijven zij van Uwe Excellentie met verschuldigde eerbied,

(w.g. door voorzitter en secretaris der onderscheidene stichtingen)

Vacantie op het Stadhuis

Willemstad. — Zoals jaarlijks te doen gebruikelijk is heeft de rechterlijke macht en het parket ten stadhuize besloten om in het tijdvak van 18 December tot 10 Januari a.s. geen zaken meer voor de rechtbank te behandelen, dan alleen die gevallen die spoed vereisen en de strafzaken tegen gedetineerden. Ook voor de advocaten dus een rustige periode.

Canister nog steeds zoek

Willemstad. — De van doodslag verdachte Seferino Obispo Canister is nog steeds spoorloos. De politiemacht van Curaçao zoekt naarstig naar hem. Wij vernamen over deze jongen nog van welingelichte zijde, dat Canister niet geheel normaal schijnt te zijn. De 27-jarige jongeman moet niet voor 100% toerekeningsvatbaar worden geacht. Onze zegsman verklaarde hieromtrent bewijzen te bezitten. Intussen spoort de recherche onafgebroken naar Canister, die zich vermoedelijk in de mondi van Montagne en omstreken schuilhoudt. Tot hedenochtend was Canister nog niet gevonden.

WEST-END:
„Camels west; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„River of no return", 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„Mexican manhunt", 19.00 en 21.00 uur

Caribe
„The heiress", 20.00 uur

REX:
„Tiger woman", 20.00 uur

ROYAL:
„The lusty man", 20.00 uur

SUFFISANT-THEATER:
„Pancho Villa Vuelve", 20.00 uur

CULTUURCENTRUM:
Filmstudiegroep, 20.30 uur (Filmliga)

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door „Botica Americana", Bredestraat 159, tel: 3636, in Punda door „Botica Juliana", Julianaplein 6, tel: 2400

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Henriquez Con. S. Rosaweg 102, tel. 5006.

Verkoop vond geen doorgang

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van gisteren aangaande de veiling maken wij bekend, dat de verkoping van een woning, winkeltje en drie week-end huisjes op Jan Kok (derde district) geen doorgang heeft gevonden.

Het is dus niet zo, dat er geen animo voor de koop van dit onroerend goed zou hebben bestaan.

Interessant schermprogramma

Voor eerste maal Junioren kampioenschappen

Willemstad. — Op Zaterdagavond, om 19 uur worden in de gymnastiekzaal van de school op Julianadorp de Juniorenkampioenschappen schermen gehouden, waarvoor zeker veel belangstelling zal bestaan. Immers, het is de eerste keer, dat deze kampioenschappen worden verschermd. Er zijn onder de deelnemers enige veelbelovende junioren, die zeker voor een aardig programma gaan zorgen.

Dan worden er nog wedstrijden georganiseerd op Zondagmiddag 14 uur in dezelfde zaal op Julianadorp, nl. de laatste competitiewedstrijden om de equipe kampioenschappen heren op floret, degen en sabel. Van deze kampioenschappen staat reeds zo goed als vast, dat voor sabel C.S.C. het kampioenschap behaalt. Floret en degen moeten nog worden uitgevochten.

De schermsport kan zich de laatste tijd in een groeiende belangstelling verheugen. Daarom willen wij nogmaals eenieder sterk aanraden Zaterdagavond om 19 uur en Zondagmiddag om 14 uur naar het gymnastieklokaal te Julianadorp te gaan om de schermwedstrijden, die ongetwijfeld de nodige spanning met zich medebrengen, bij te wonen.

Arubaanse R.C.A. naar Colombia

Willemstad. — Gistermorgen is het Arubaans voetbalelftal R.C.A. met een charterplane van de K.L.M. naar Barranquilla vertrokken voor het spelen van enkele wedstrijden tegen Colombiaanse elftallen. Met dezelfde chartermachine arriveerde van Colombia op Aruba een Colombiaanse Baseballteam, dit op uitnodiging van de Aruba Baseball Association. Op 24 November a.s. keren beide „goodwill-sportclubs" weer naar Aruba resp. Colombia terug.

Hoever gaat het ambtsgeheim van arts en ziekenhuis-directeur?

Belasting-ambtenaren willen meer salaris en vriendelijker bejegening door hun mede-burgers ★ De artsen en de verplichte ziekteverzekering ★ De toestand in de Nederlandse toneelwereld ★ „Toneelbal" in Den Haag.

Belasting-ambtenaren zijn in geen enkel land geliefd. maar waarschijnlijk heeft hun populariteit nergens een dergelijk dieptepunt bereikt als in Nederland sinds de bevrijding. Onder de ministers Lieftinck en van de Kieft heeft men hier jarenlang een rigoureuse belastingpolitiek gevoerd, die, vóór de huidige hoogconjunctuur inzette, menig zakenman tot wanhoop dreef en bij talloze werknemers de prikkel om zich, naast hun vaste inkomsten door neven-arbeid een extratje te verschaffen, wegnam. Industriëlen klaagden, dat zij onvoldoende reserves konden opbouwen, middenstanders, dat zij, door de belastingen niet konden concurreren met het grootbedrijf, beoefenaars van de vrije beroepen, dat een onevenredig groot gedeelte van hun inkomen werd wegbelast, zodat sparen voor den ouden dag tot de onmogelijkheden behoorde.

Nederlandse toneelspelers krijgen hun eigen „Oscars"

Bij dit alles kwamen klachten over een zeker gebrek aan soepelheid, zowel bij de ambtenaren, die belast waren met het opmaken van de aanslagen, als bij hen, die de gelden moesten innen.

De laatste tijd zijn sommige belastingen iets verlaagd en er staat ons een nieuwe verlaging te wachten, die de regering tegen eind 1955 heeft aangekondigd, maar die de Tweede Kamer veel eerder zou willen doen ingaan. Ook de stroefheid van vele belasting-ambtenaren is verminderd. Het schijnt, dat men bij de belasting-administratie jarenlang met een enorme achterstand heeft geworsteld, en nu deze langzamerhand is ingehaald, herkrijgt de dienst iets — met nadruk zeggen we „iets" — van wat men wel de Hollandse gemoedelijkheid pleegt te noemen.

Belasting-ambtenaren klagen

Desondanks kon menig veelgeplaagd belastingbetaler onlangs een bittere glimlach niet onderdrukken, toen hij las, dat de organisatie van hogere belasting-ambtenaren heeft aangedrongen op salaris-verhoging voor zijn leden, die op het ogenblik, naar verklaard werd, niet meer overeenkomstig de eisen van hun positie in de maatschappij kunnen leven. De hogere belasting-ambtenaren schijnen trouwens nog meer moeilijkheden te hebben in hun particuliere leven. Tijdens de vergadering, waarin zij hoger salaris eisten, werd ook medegedeeld, dat vele belasting-ambtenaren dikwijls de grootste moeite hebben om toegelaten te worden tot een sociëteit en dat zij — om hun beroep — meermalen als lid van een club geweigerd worden.

„Boontje komt om zijn loontje", zei één van onze kennissen (beoefenaar van een vrij beroep) na de lezing van dit bericht en een zeer cynisch man merkte op, dat ook scherprechters in de omgang gemeden worden. Natuurlijk denken niet alle Nederlanders er zo over. De belasting-ambtenaren zijn uitvoerders van besluiten, die door het parlement zijn goedgekeurd, zo redeneren zij, en een belasting-ambtenaar die zich in zijn omgang met het publiek menselijk toont, ook al moet hij zich houden aan zijn paragrafen, zal door het gros der Nederlanders vanzelfsprekend niet gemeden worden.

Dat er belasting-ambtenaren zijn, die de juiste toon met hun publiekje weten te treffen, blijkt uit een geval in de radiostad Hilversum, waar een behoorlijk verdienend en dienovereenkomstig aangeslagen artist nogal moeilijkheden had om zijn belastingen op tijd te betalen. De ontvanger werkte daarop een soort afbetalingsregeling uit en toen de belastingplichtige prompt de termijnen bleek te betalen, kreeg hij na enige tijd een persoonlijk schrijven van de ontvanger, waarin deze hem geluk wenste met het welslagen van de regeling. Een persoonlijke noot, die van een onwillige belastingbetaler een zo niet enthousiaste, dan toch niet-meer geprikkelde medewerker van de fiscus maakt!

Te nieuwsgierig?

Helaas hebben de belasting-ambtenaren in Leiden hun goodwill weer verspeeld. Zij hebben daar inzage geëist van de lijst van opgenomenen in een ziekenhuis, hetgeen door de directie, die zich op haar medisch ambtsgeheim beriep, is geweigerd. Er is een proces van gekomen, waarin rijksadvocaat en officier beide schuldig verklaringen van de ziekenhuisdirectie hebben geëist. Ook eisten zij beboeting van een arts, die wel zijn giro-kasboek aan de belasting-ambtenaren had laten zien, maar die zijn patiënten met code-nummers, in plaats van met hun naam, had aangeduid. Ook deze arts beriep zich op zijn ambtsgeheim. Met belangstelling wacht men thans in de medische wereld op de afloop van deze zaak, die waarschijnlijk ook nog in hoger beroep zal dienen. Een commissie van de Maatschappij tot bevordering van de geneeskunst heeft de kwestie eveneens in studie genomen.

Om de verplichte verzekering

Er is trouwens meer roerigheid in de artsenwereld. In Nederland zijn alle werknemers, wier inkomen beneden een bepaalde grens ligt. verplicht verzekerd, hetgeen wil zeggen, dat van hun loon een zekere premie wordt afgehouden, in ruil waarvoor zij gratis geneeskundige behandeling en tot zekere hoogte gratis geneesmiddelen krijgen. De artsen ontvangen van de ziekenfondsen, die bij de wet met de verzekering der werknemers zijn belast, een vergoeding per patiënt, die nog niet lang geleden is verhoogd.

Sommige artsen vrezen echter, dat de regering, door de loongrens regelmatig te verhogen, langzamerhand het hele volk binnen de kring van deze verplichte verzekering wil trekken, zodat er op de duur nauwelijks particuliere patiënten zouden overblijven. Toen de minister van sociale zaken onlangs aankondigde, dat de loongrens, voortaan ƒ 6000,— per jaar zou gaan bedragen (hetgeen betekent, dat 90% van de werknemers onder de verplichte verzekering zou vallen) werd het

PAUL STEENBERGEN

een aantal artsen te gortig en zij stelden voor een actie te beginnen tegen de aangekondigde maatregel van de minister. Tegelijk liet een aantal particuliere verzekeringsmaatschappijen weten, dat zij in staat waren ook de groepen met geringe inkomens een (particuliere) verzekering aan te bieden, die niet boven de draagkracht van deze werknemers en die hun verplicht-verzekerd-zijn (via de ziekenfondsen) dus feitelijk overbodig zou maken.

Op een, voor de pers gesloten, vergadering van de Maatschappij tot bevordering van de geneeskunst is deze zaak onlangs besproken en hoewel bijzonderheden over hetgeen hier gezegd is, niet bekend zijn geworden, lijkt het er veel op, of het hoofdbestuur een gulden middenweg wil be-

wandelen. Het heeft zich van het comité van artsen, dat een actie wilde voeren, gedistancieerd, maar in de besprekingen, die zij met de regering heeft gevoerd, schijnt zij de loongrensverhoging tot ƒ 600,— niet zonder meer geaccepteerd te hebben, ook al heeft de minister van sociale zaken inmiddels laten weten, dat het niet zijn bedoeling is de loongrens steeds verder te verhogen. Waarschijnlijk zal er wel een compromis worden bereikt, maar toch bevinden wij hier ons op één dier terreinen, waar onvermijdelijkerwijs spanningen heersen, waar verlangens naar sociale zekerheid en naar vrijheid, de tendenz om de zelfstandigheid der burgers te bevorderen en die om financieel zwakkeren te helpen, voortdurend met elkaar in strijd komen..

Vreedzame plankenwereld Lof en critiek

Spanningen en niet zelden openbare strijd waren vroeger ook kenmerken van het eigenaardige wereldje, dat het Nederlandse toneel heeft. Des te meer valt het op, hoe vredig het daar de laatste jaren — althans aan de oppervlakte — toe gaat. Na de Bevrijding is de overheid — in casu de afdeling toneel van het departement van Onderwijs, kunsten en wetenschappen — zich intensief met het wel en wee van toneelspelers en toneelgezelschappen gaan bezig houden. Oude gezelschappen verdwenen, nieuwe werden gevormd, andere gefuseerd; bekende toneelleiders raakten op de achtergrond, terwijl jongere spelers zich ontpopten als regisseurs en directeuren.

Thans is de toestand, ruw geschetst zo, dat Nederland beschikt over drie grote, door de overheid ruim gesubsidieerde gezelschappen, die elk in één der grote steden hun domicilie hebben, maar die ook bij tijd en wijle in elkaars schouwburgen optreden. In — of liever: vanuit — den Haag werkt de Haagse Comedie, waarvan de directie wordt gevoerd door de voortreffelijke old-timer Cees Laseur en Paul Steenbergen, die door velen als de beste speler der op Laseur en de zijnen volgende generatie wordt beschouwd. In de Amsterdamse Stadsschouwburg zetelt de Nederlandse Comedie, waarvan Guus Oster zakelijk leider is, terwijl Hans Bentz van den Berg (een vertegenwoordiger van de jongere generatie en Johan de Meester (een bekend regisseur van de oudere garde) de verdere directie vormen. Rotterdam tenslotte beschikt sinds het begin van dit jaar over een groot gezelschap, waarvan de meeste spelers in Amsterdam wonen, maar dat toch bedoeld is op den duur een echt Rotterdamse troep te worden. De leiding is in de vertrouwde handen van Anton Ruys, lange jaren zakelijk leider van het gezelschap van zijn broer. de betreurde grote toneelspeler Cor Ruys, terwijl enkele jongere krachten hem bijstaan in de regie.

Daarnaast kent men nog het eveneens officieel gesubsidieerde gezelschap „Theater" in Arnhem, onder leiding van Robert de Vries en Kees van Iersel, dat vooral tot taak heeft de provincie te bespelen, maar ook wel in de grote steden optreedt.

Een opvallend verschijnsel is, dat lang niet alle grote toneelspelers en regisseurs, waar Nederland over beschikt, deel uitmaken van deze vier „officiële" gezelschappen. Enkelen, zoals Albert van Dalsum en Elise Homans, treden nu een bij dit, dan weer bij dat gezelschap als gast-regisseur op, terwijl anderen van tijd tot tijd een gastrol vervullen, amateurs regisseren of deel uit maken van enkele kleinere, niet of slechts in geringe mate gesubsidieerde gezelschapjes. Een aantal artisten heeft bovendien zijn weg gevonden naar de radio en de hier te lande langzaam opkomende televisie.

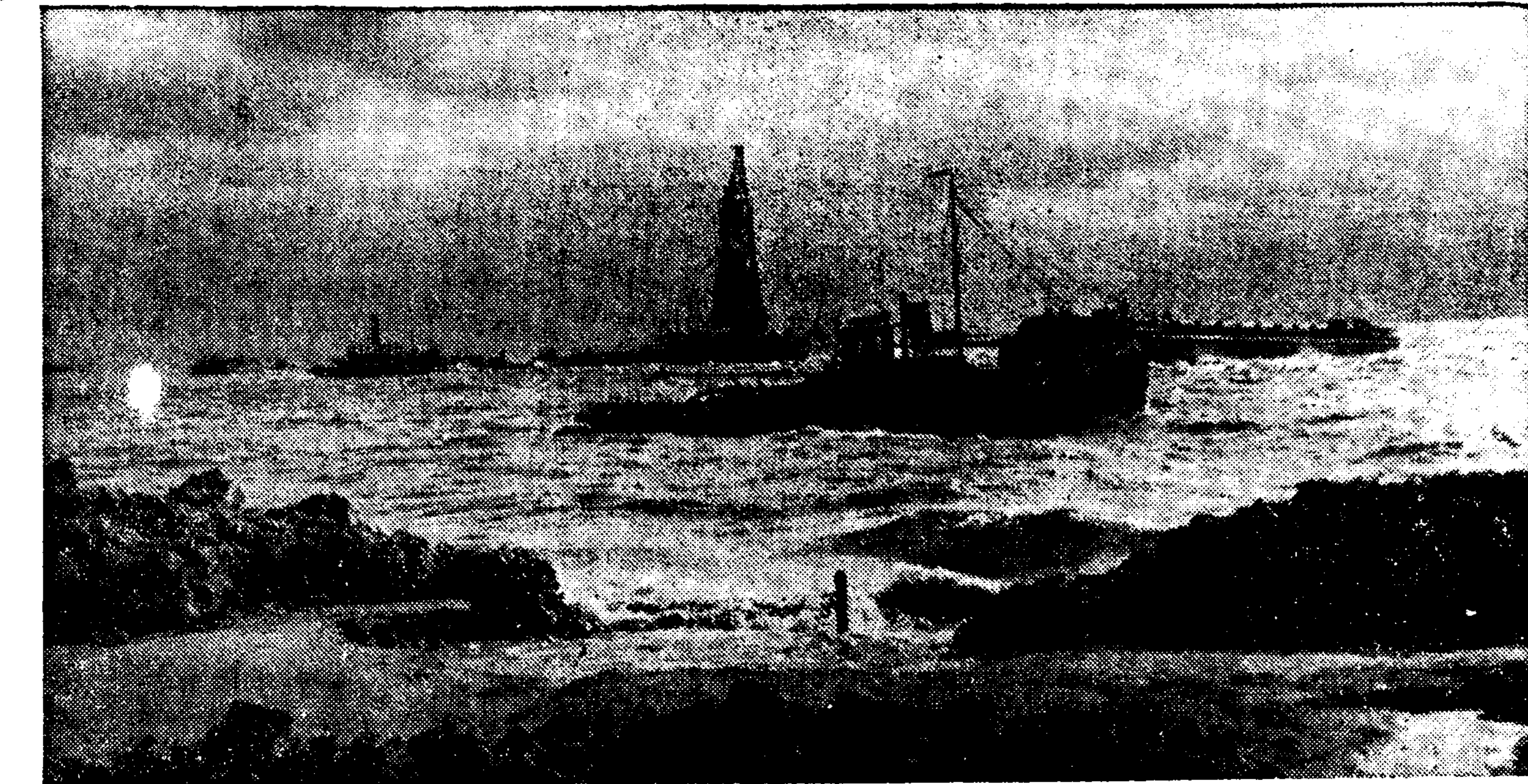
Lof en critiek

Het oordeel over de prestaties van het aldus keurig georganiseerde — zij het misschien wat over-georganiseerde — Nederlandse toneel lopen zeer uiteen. Bewonderaars van de huidige constellatie wijzen vooral op het aantal premières, dat inderdaad opvallend groot is, en op de goede verzorging — tot in de laatste détails — van de tegenwoordige voorstellingen. Anderen, die minder enthousiast zijn, klagen er over, dat er een zekere vervlakking is ingetreden. Men geeft trouw Engelse, Amerikaanse, Franse — en de laatste tijd ook veel Russische — stukken, van tijd tot tijd ook, als experiment, een Nederlands, maar het grootste stuk, dat „in slaat" bij het publiek, ontbreekt, zoals ook vele voorstellingen de „grootheid" missen, die een Royaards en een Verkade in hun opvoeringen wisten te leggen.

Dit neemt niet weg, dat het toneel — mede door het grote aantal voorstellingen voor personeelsverenigingen, vakbonden en soortgelijke instellingen — de laatste jaren dichter bij het publiek is komen te staan, en het publiek wat dichter bij het toneel. Men wil deze band thans nog nauwer aanhalen door een manifestatie, zoals men die ook in verschillende andere landen kent.

Dit seizoen vindt in Den Haag voor het eerst een zogenaamd „Toneelbal" plaats, dat voortaan jaarlijks zal worden gehouden. Het is de bedoeling, dat op deze bals toneelspelers, schrijvers, beeldende kunstenaars, maar ook politici en hogere ambtenaren elkaar vinden tijdens een avond van gepaste jolijt, waar de pers en de radio ongetwijfeld de nodige aandacht aan zullen wijden. Voorts wil men ook jaarlijks een aantal zilveren „maskertjes" uitreiken aan toneelspelers, die in het voorbije jaar de beste prestaties hebben geleverd — een soort Nederlandse „Oscars" dus.

Zou het contact tussen toneelleiders en politici op het Toneelbal er wellicht ook toe kunnen leiden, dat de Antillen van tijd tot tijd eens bezoek krijgen van één der Nederlandse gezelschappen?

Het gat in de Knardijk, welke loopt tussen Harderwijk en Lelystad. en niet minder dan 23½ km. lang is. dat vermoedelijk zeer binnenkort zal worden gedicht. Ter toelichting diene, dat met de bouw van deze dijk eerst in Harderwijk werd begonnen in het voorjaar van 1951. Men ging in 1954, nadat het werk door de droogmaking van Schouwen-Duiveland bijna een jaar had stilgelegen, in snel tempo ook bouwen aan de dijk vanuit Lelystad. Duidelijk is de overkant van het gat met de kranen aan het werk te zien.

LELYSTAD spoedig over land te bereiken

In 1956 begint de bemaling van „Flevoland"

(Speciale correspondentie uit Nederland).

Wanneer de tekenen niet bedriegen, en vooral wanneer het weer meewerkt, zal zeer binnenkort de dijk tussen Harderwijk en Lelystad — de Knardijk — gedicht kunnen worden. En dat betekent dan dat een nieuw stadium is bereikt in de omvangrijke werken, die het droogleggen van het IJsselmeer betreffen. Met name betekent zulks, dat Lelystad een directe verbinding met het oude land zal krijgen. De totale lengte van de dijk is rond 23,5 km. Met de bouw er van werd in het voorjaar van 1951 begonnen. In 1953 lagen de werkzaamheden, in verband met het herstel in het Rampgebied, gedurende het grootste deel van het jaar stil. Dit jaar echter werd het werk door de N.V. Maatschappij tot Uitvoering van Zuiderzeewerken in versneld tempo voortgezet. Op de kruin van de dijk wordt een 6,5 meter brede klinkerbestrating aangelegd. De voltooiing daarvan kan men in Juli 1955 tegemoet zien.

In de naaste toekomst zal het werkcentrum worden verplaatst naar het Noordwestelijke deel van de bedijking. Wanneer alles goed blijft gaan kan dan in het vroege najaar van 1956 begonnen worden met de bemaling van de Polder Flevoland, waarvan de voltooiing waarschijnlijk in de loop van 1957 kan worden bereikt. Eerst zal echter nog 27 km dijk boven water moeten worden aangebracht

De voor de bemaling van Oostelijk Flevoland benodigde gemalen zijn reeds in aanbouw evenals de sluizen — bij Lelystad en Ketelhaven — die straks de polder zullen verbinden met het „Veluwemeer". De gemalen worden geplaatst bij Lelystad, Harderwijk en Ketelhaven. Acht gelijke pompen — ondergebracht in drie gemalen — zullen aan het leegmalen te pas komen.

De schutsluis bij Lelystad zal van zodanige afmeting zijn, dat vaartuigen van 500 à 600 ton er gebruik van kunnen maken. De sluis bij Ketelhaven zal toegang kunnen bieden aan schepen van 250 à 300 ton.

Wat de stand van de werkzaamheden betreft: het betonwerk van de drie gemalen is tot aan de pompen gereed. Over enkele maanden zal het gehele betonwerk van de onderbouwen klaar zijn. Daarna kan worden begonnen met de bouw van de machinehal, werkplaats, kantoor enz. Met de montering van de aandrijvende aggregaten wordt zomer 1955 gestart.

De schutsluis bij Ketelhaven is grotendeels voltooid, maar die bij Lelystad is nog slechts gedeeltelijk gereed. De Hardersluis werd dit jaar reeds voor de scheepvaart opengesteld, de sluis bij Kampen werd deze zomer aanbesteed en zal einde 1955 wel klaar zijn. De bouw van de brug bij Elburg wordt binnen afzienbare tijd aanbesteed.

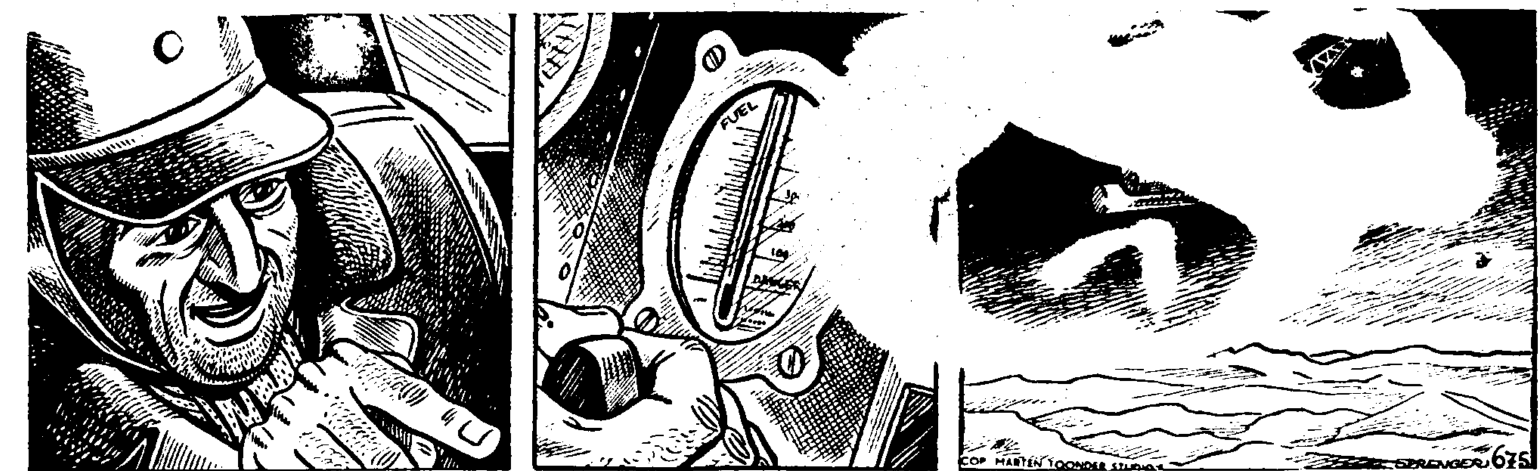
Fantastisch verhaal Nederlandse uitvinding

Enschedé. — Na meer dan 20 jaar experimenteren is de Enschedese machinefabrikant C. J. Slot erin geslaagd een weefgetouw te construeren zonder schietstoel. Weverij-experts van de hogere textielschool zijn van oordeel, dat deze vinding geheel nieuw is, vergeleken bij andere moderne ontwikkelingen op dit gebied. Deze machine, zo menen zij. zal een belangrijk aandeel kunnen leveren in de verhoging der productie en een verlaging van de kostprijs van de textielindustrie.

's Hertogenbosch. — In het stadion De Vliert speelden Zaterdagmiddag voor 16.000 toeschouwers twee geselecteerde elftallen van de Beroepsvoetbalbond ten bate van het Nationale Vluchtelingencomité. Na een goede wedstrijd sloeg de Westelijke ploeg met 2-1 een gecombineerde Zuidoost-ploeg. De netto-opbrengst bedroeg Nf 25.000.

Kiel. — Het observatorium voor theoretische natuurkunde te Kiel is door brand verwoest. Het observatorium bezat een radio-telescoop en onderzocht onder meer inter-planetaire stralingen.

Avonturen van PILOOT STORM

675 Lubin had het toestel reeds enige malen een kleine zwemking laten maken, om te zien of hij niet achtervolgd werd. Tot dusverre had hij echter niets kunnen ontdekken en naar gelang de tijd verstreekt, raakte hij in een steeds betere stemming.

Gespannen tuurde hij voor zich en riep uit: „Kijk daar eens, juffie! Zie je dat prachtige blauwe water glinsteren, daar in de verte? Nog enkele minuten, en ik ben bij mijn vrienden. Moet je eens opletten wat voor snuiten die trekken als ze zien wat ik voor ze heb meegebracht!"

Bij deze laatste woorden klopte hij veelbetekend op de actetas, die naast hem stond. Sandra volhardde in haar stilzwijgen en juist toen Lubin weer eens een hartelijke opmerking ten beste wilde geven, begon de motor te haperen en schokken. Verschrikt keek hij naar de benzine-meter. Hoe was dat nu mogelijk? De tank is leeg! Hij moest onmiddellijk landen, voordat de motor hele maal stopte, want dan zou het vliegtuig als een steen naar omlaag storten.

Lubin's goede stemming was opeens verdwenen.

Grommend van woede liet hij de helicopter zakken..... en als hij op dat moment achterom gekeken had......!!!

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

27)

Het betekende dat hij daargings in de kost moest gaan, maar hij verdiende drie pond per week, die hij eerlijk met zijn moeder deelde. Hij bleef er drie jaar aan het werk en ontving op zekere dag een aanbieding van zijn oude firma in Derby, bij welke de vooruitzichten zoveel beter waren. Bovendien werd hem een salaris aangeboden van vier pond. Hij was de hemel te rijk, evenals zijn moeder.

„En nu geen kostgangers meer!" was het eerste dat Percy zei, toen hij weer thuis was.

De twee beste slaapkamers van het oude huis werden opnieuw gemeubileerd en voor het eerst sinds vijftien jaren hadden zij hun eigen huis weer in eigen bezit. Kort daarop hertrouwde zijn schoonzuster en nam haar dochtertje weer tot zich. Maar haar man verdiende slechts weinig en omdat Percy veel van de kleine Jane was gaan houden, beloofde hij, zorg te zullen blijven dragen voor haar kleding.

De jaren verstreken. De jongen van zijn zuster Ethel bleek een goede aanleg te bezitten en oom Percy nam vrijwillig de kosten op zich om hem door te laten leren na het aflopen van de lagere school. Hij had zijn beurs toen ook reeds geopend voor een jongen van zijn zuster Alice, wier echtgenoot als invalide uit de oorlog gekomen was. Hij hield een klein hoenderpark ergens op het platteland en wijl zij doorgaans gebrek leden was oom Percy ook hier de man, die uitkomst moest brengen in het kledingvraagstuk. Hij kocht voor de jongen tevens een fiets, om de school in de stad te bezoeken. Het jongmens maakte inderdaad goede vorderingen en Alice zorgde er wel voor, dat oom Percy hiervan op de hoogte bleef. Zij wist dat haar zoontje een rivaal bezat in het zoontje van Ethel en zij wist ook, dat oom Percy met gulle hand gaf.

Percy verdiende nu zes pond per week en geregeld legde hij hiervan iets ter zijde. Hij kreeg kennis aan een jonge vrouw, die in een betrekking was in een winkel van garnituren. Zij was tien jaar jonger dan hij en tamelijk wispelturig. Zij wenste zo spoedig mogelijk te trouwen, maar Percy wilde daar voorlopig niets van weten. Intussen werd zijn moeder hulpbehoevend, zodat hij verplicht was een huishoudster te nemen. Voorts kostten hem zijn twee neefjes dertig pond en Jane, die voorspoedig opgroeide tot een aardig jongmeisje, tien pond per jaar. Vooreerst zou hij dus financieel niet in staat zijn een eigen gezin te bekostigen en hij eiste dus geduld.

Nadat er een jaar verstreken was, stelde zijn aanstaande vrouw hem echter een ultimatum. Als hij inderdaad van plan was haar te trouwen, dan moest hij het terstond doen. Bovendien wenste zij niet zijn moeder in huis te nemen. Zij had ouderdomspensioen en als hij haar daar nog tien shilling per week bijgaf, zou de oude vrouw niet van gebrek omkomen. Percy zei neen — zijn moeder liet hij niet aan zichzelf over. Toen verbrak het meisje het engagement en trouwde binnen een maand met een vrachtrijder.

Zo stond Percy dus opnieuw als vrijgezel in de wereld. Een jaar later stierf zijn moeder. Hij was veertig jaar en voelde zich erg eenzaam. Henry stelde hem terstond voor zijn intrek bij hem te nemen en in een ondoordacht ogenblik stemde hij erin toe. Hij verkocht zijn huis en het huisraad en ging bij zijn broer inwonen. Binnen zes maanden wist hij, dat hij in een val gelopen was. Henry had een motorrijwiel op afbetaling gekocht en bleef in gebreke met zijn verplichtingen. Er vielen heftige tonelen voor met de leverancier en eindelijk werd hij bedreigd met een gerechtelijke vervolging. Percy voorkwam een schandaal en betaalde. Korte tijd later vernam hij dat Henry bezig was zijn huis te verkopen. Hij was achtergeraakt met de rentebetaling en aflossingen van de hypotheek, had geld opgenomen bij een bank en kwam opnieuw zijn verplichtingen niet na. Percy voorkwam ook nu weer erger en stelde zich borg voor hem.

Dat was echter nog lang niet alles waarvoor oom Percy opdraaide. Henry's tweede zoon kreeg een betrekking op een advocatenkantoor, waarvoor hij zijn chef echter een zeker bedrag moest betalen. Hij droeg hem elke week een deel van zijn salaris af en hield zo weinig over, dat het nauwelijks voldoende was als zakgeld. Aangezien het jongmens altijd behoorlijk voor de dag moest komen, kreeg oom Percy een stille wenk voor zijn garderobe te zorgen. En oom Percy, die niets kon weigeren, zorgde voor zijn garderobe.

Zijn twee andere neefjes en Jane spraken hem ook elke maand aan om onontbeerlijke dingen. Nu eens was het geld bestemd voor leermiddelen, die beslist onmisbaar waren, wilden zij hun toekomst geen schipbreuk zien lijden, een andere maal was het voor een nieuwe fiets, een paar voetbalschoenen of enig pretje. Oom Percy zuchtte eens, kon geen weerstand bieden en betaalde. En zo kwam Percy langzamerhand tot de ontdekking, dat hij van zijn zes pond inkomen per week nauwelijks een paar simpele shillings voor zichzelf overhield.

Toch maakte die ontdekking hem niet ontevreden. Hij voelde zich gelukkig met zijn betrekking en was zeer populair in de familie. Soms wantrouwde hij die populariteit wel eens. Dan kwam de vraag in hem op, of zijn familie hem niet zo'n beetje als een melkkoetje beschouwde. Doch dat wantrouwen sprak hij nooit uit.

Toen op een Kerstfeest de hele familie zich eens verenigd had, keek Percy hen allemaal een voor een aan. De vreemde gedachte was hem ingevallen, welk een grappige situatie er zou ontstaan, indien alles, wat hij hun zoal gegeven had, hun nu eens plotseling ontnomen zou worden. Twee van zijn nichtjes en drie neefjes zouden geen draad aan hun lichaam houden, Ethel en Alice zouden zonder tanden zitten, Henry zou zijn auto en twee derde gedeelte van zijn huis zien verdwijnen en in al die gezinnen zou men vloerkleden, meubelen en diverse snuisterijen moeten missen.

„Waar zit je toch zo stilletjes om te lachen, Percy?" vroeg Henry's vrouw.

Hij verzon een uitvlucht; dergelijke gedachten kon men maar beter voor zichzelf houden.

Op zekere dag was hij plotseling uit de gratie. Zijn nichtje Mabel, dat een vrij aardig salaris verdiende op een bouwkundig bureau. zou een vacantiereisje maken naar Luzern. Zij had een handkoffer nodig en oudergewoonte was oom Percy ervoor aangesproken. Doch oom Percy had deze keer geweigerd. Hij was een liefhebber van reisbeschrijvingen en had zich al duizendmaal gedroomd al die steden eens te bezoeken, waarvan hij gelezen had. Nog nooit echter had hij voldoende geld bij elkaar kunnen krijgen voor een kort vacantiereisje naar het vasteland en hij voelde het als een onbeschaamde eis, dat hij nu ook nog zou moeten bijdragen voor de vacantiegenoegens van een nichtje. dat met enige spaarzaamheid heel goed zelf in alle behoeften had kunnen voorzien.

Toen hij die avond in de keuken kwam, was hij ongezien getuige van een gesprek in de huiskamer, dat hem plotseling de ogen opende.

„Zo'n gierig oud meubel! Ik had beslist gedacht dat hij wel bij zou springen voor die handkoffer. Dat kost me twintig shilling en dat geld moet ik op mijn vacantievermaken bezuinigen."

„Och, je weet nu eenmaal nooit wat je hebt aan zo'n zelfzuchtige ouwe vrijgezel," antwoordde haar moeder, die aan de naaimachine zat.

„Een paar dagen geleden kocht hij wel een nieuw armbandhorloge voor zichzelf," liet Henry zich horen. „En nog wel een van goud; 't kostte vier pond. Ik zou wel 'ns willen weten, waarom een werkman een gouden horloge moet dragen. Al is hij daar dan zo'n beetje voorman, hij is toch maar een werkman. Het is het toppunt van schraperigheid — morgen krijgt ie de bom binnen en hij weigert twintig shilling voor een absoluut noodzakelijke aankoop."

„De bom — wat bedoelt u, vader?" vroeg Mabel.

Percy hoorde zijn broer zijn pijp uitkloppen.

„Wel, hij krijgt morgen vijfhonderd pond van zijn levensverzekeringspolis. Vijfhonderd pond...."

„Alle mensen — en weigert die akelige ouwe vent me dan nog een koffertje van twintig shilling? Wat een vrek! Tante Ethel vertelde mij dat hij ook geen stuiver wou bijdragen aan een motorrijwiel voor Tom, hoewel hij het toch beslist nodig had."

„Nou ja, dat neem ik 'm niet kwalijk," antwoordde haar moeder. „Je tante Ethel is altijd bezig hem te plukken. Maar wat zou je ervan denken, Henry — zou hij nu de honderd pond voor de hypotheek niet kunnen aflossen? Wat moet hij anders met al dat geld doen, hij is toch maar vrijgezel."

„Veel hoop heb ik niet, dat ie daarvoor in de bres zal springen," zei Henry met een grafstem. „Hij schijnt zijn geld vast te gaan houden. Je had hem eens moeten horen mopperen over zijn inkomstenbelasting. Ik zei hem dat hij blij moest zijn, dat hij inkomstenbelasting kon betalen, en wat denk je dat hij antwoordde? Ja, jij hoeft het niet te betalen! Jij hebt maar te zeggen dat je een vrouw hebt en zoveel kinderen, voor wie je moet zorgen. Dat smoesje heeft je in de oorlog ook geholpen om de o zo vaderlandslievende huisvader uit te hangen, die graag wilde maar niet kon.""

„Onbeschaamd — een brutaliteit," riep mevrouw Bowling verontwaardigd uit.

„Maar waarom zegt u hem eigenlijk zijn kamer niet op, mams?" vroeg Mabel.

„Nu je 't zegt — dat is een heel goed idee," antwoordde haar moeder. „Beslist, ik doe het. En dan moet hij maar eens zien, of hij ergens anders terecht kan."

„Pas op, hij zou wel eens werkelijk kunnen vertrekken," kwam Henry voorzichtig tussenbeide.

„Hij? Nooit! Hij krijgt hier de volle waarde voor zijn geld. Het bestaat niet dat hij het ergens anders zo goed zou krijgen als hier."

De stem van mevrouw Bowling klonk fier en vol overtuiging.

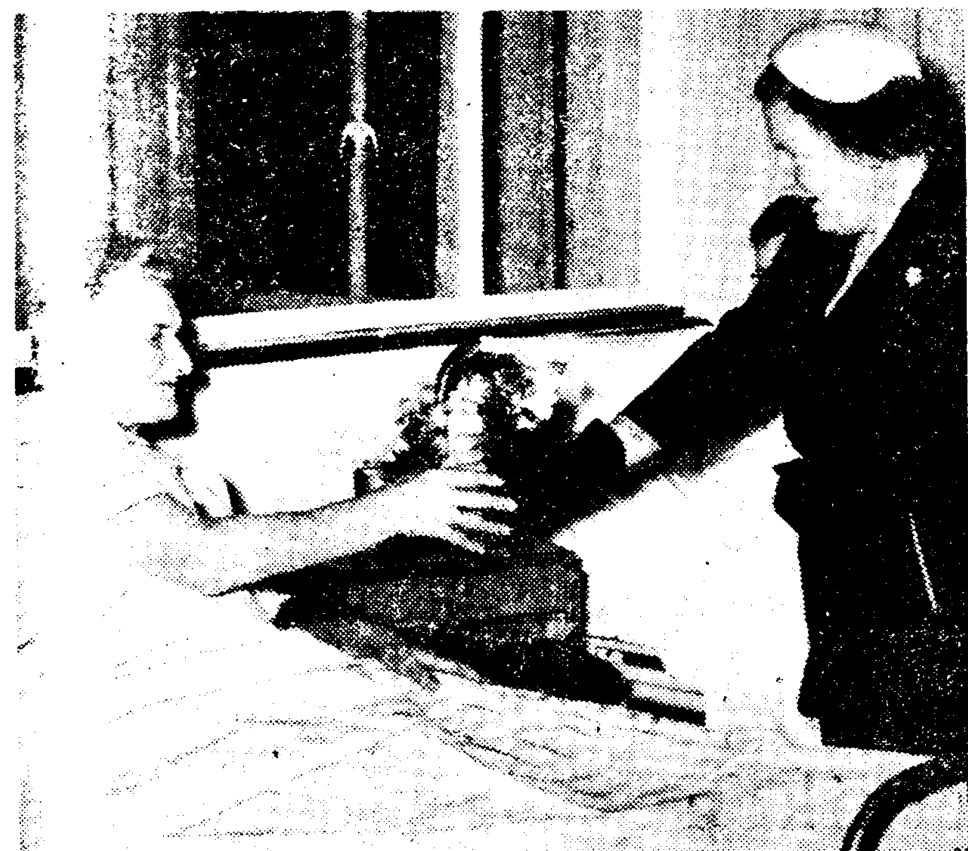
Percy stond daar in de keuken en hoorde alles aan. Hij was even diep verslagen als woedend en verontwaardigd. Bijna zou hij ertoe gekomen zijn de deur open te trappen en hun toe te schreeuwen, dat zij die vrekkerige ouwe vrijgezel bijna tot op zijn hemd toe hadden uitgekleed. Maar hij miste de moed. Hij had zich als jongste tegenover de oudste altijd een beetje onderdanig gevoeld aan Henry, en voor zijn vrouw koesterde hij een nog dieper ontzag. Zij ringeloorde Henry en alle huisgenoten en zij had ook hem naar haar hand weten te zetten. En om ernstige onaangenaamheden te voorkomen zweeg hij dus maar liever.

Stilletjes sloop hij de keuken uit en zette zich in zijn kamer verslagen op een stoel. Wat hij vernomen had liet zijn heimelijke verdenking nog verre in de schaduw. Het was niet alleen hun toeleg hem te plukken, doch bovendien misgunden zij hem zijn geld, kenden geen dankbaarheid en keken nog laag op hem neer. Hij voelde zich diep geschokt en verloor in weinige ogenblikken tijd het vertrouwen, dat hij tot nu toe in de mensen had gesteld.

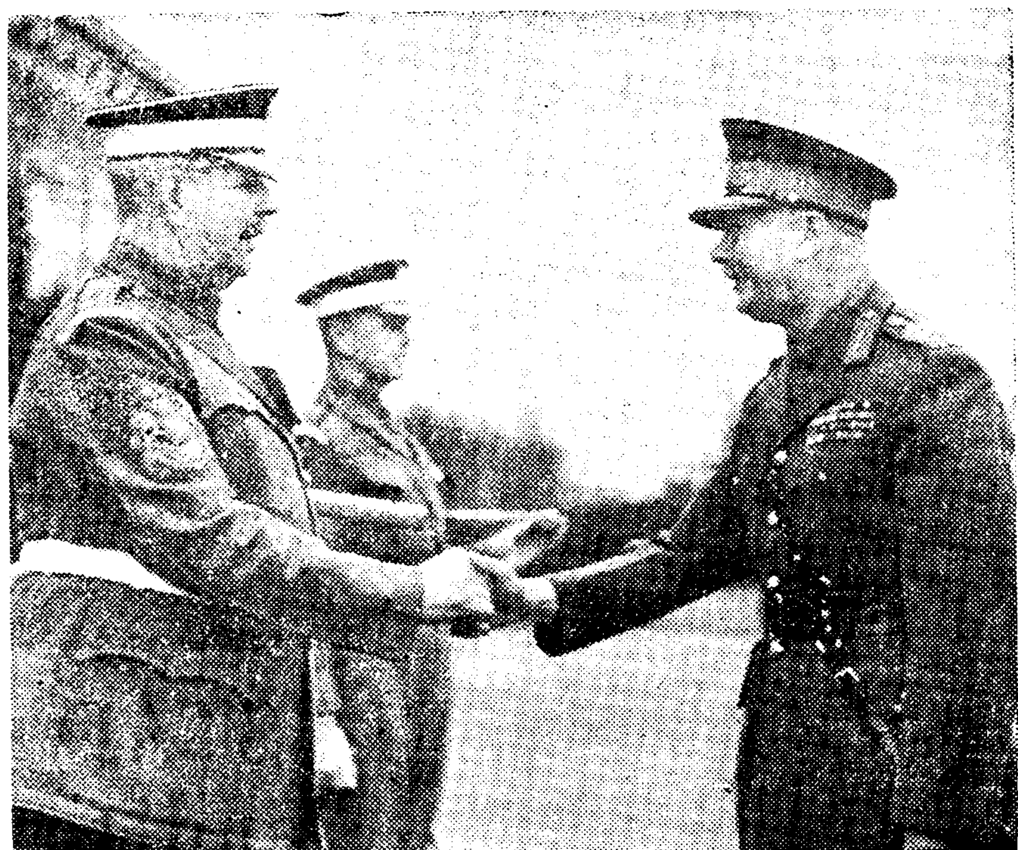
Aan de uitkering van de levensverzekering, die hem morgen zou worden uitbetaald, had hij nog geen bestemming gegeven. Hij had zich vaag voorgesteld een gedeelte ervan te gebruiken om een bescheiden vacantiereisje te maken en de rest te beleggen, doch besloten had hij nog niets.

(Wordt vervolgd)

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

H.M. de Koningin heeft dezer dagen een werkbezoek gebracht aan Hengelo-Enschede en Hellendoorn. In Hengelo bezocht H.M. het Juliana ziekenhuis, waar de Koningin een vaasje met bloemen uitreikte aan de directrice.

De stem van drilsergeant Ronald Brittain schalde voor het laatst over Aldershot in Engeland. Na ruim 37 jaar, in welke tijd hij 40.000 cadetten africhtte, heeft hij afscheid genomen uit de militaire dienst.
De Hertog van Gloucester was een van de hoge gasten welke Ronald Brittain na diens laatste parade de hand kwamen drukken.

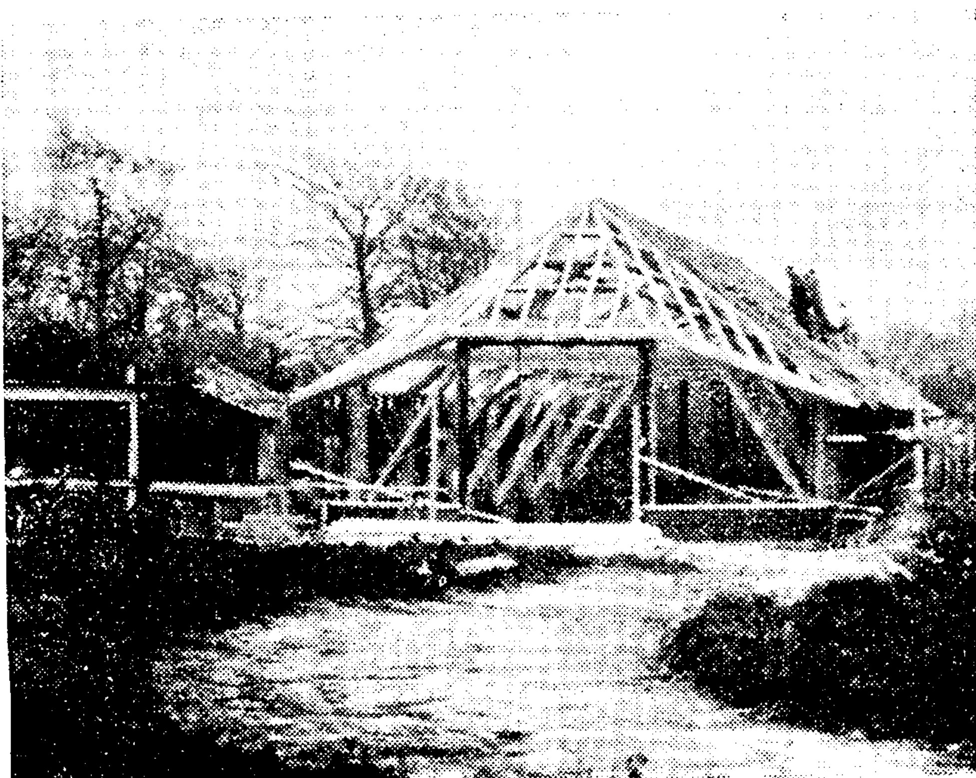
Koninklijk bezoek aan drijvend theater

Koningin Elisabeth van België heeft, vergezeld van ex-Koningin Marie-José van Italië en Prinses Maria Pia, een bezoek gebracht aan een drijvend theater, dat aan de „Quai des Péniches" in de Belgische hoofdstad gemeerd ligt. Op de foto, die tijdens de voorstelling werd gemaakt, ziet men van links naar rechts: Prinses Maria Pia, Koningin Elisabeth en ex-Koningin Marie-José.

In het Kurhaus te Scheveningen is de twaalfde wegverkeersdag gehouden. In de hal van het Kurhaus is door de verkeerspolitie een maquette geplaatst, die de belangstelling trok van de burgemeesters van Amsterdam, Den Haag en Utrecht. Tijdens de verkeersles bij de maquette, v.l.n.r. Burg. D'Ailly, Jhr. Mr. De Randtz, Mr B. Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten (... A.N.W.B.) en Mr F. M. A. Schokking.

De bouw van de grote schaapskooi op de Westerhei bij Laren (Nederland) vordert goed. Deze kooi zal nl. onderdak kunnen bieden aan de 200 schapen van het natuur-reservaat, onder hoede van een Zeeuwse schaapherder. De schapen zijn, na een oproep van het natuur-reservaat, door verschillende personen geschonken en zij zullen de hei hoofdzakelijk afgrazen om deze te zuiveren van de vliegdennen.

De gemeente Bergen (Nederland) heeft een soort „gelegenheid" geschapen voor wanbetalende huurders, die een aanzienlijke huurschuld hebben door onwilligheid. Op het terrein van een voormalig woonwagenkamp heeft het gemeente-bestuur een drietal houten huisjes laten neerzetten. De huisjes zijn wel aangesloten op het electriciteitsnet, maar niet op de gas en waterleiding. Toilet: een ton.

Bij het uitspreken van de resolutie: verhoog de pensioenen met 50 shilling per week moest Mevr. Parker wel even met het breien stoppen, terwijl de heer Ar... zijn gehoorapparaat uit zijn binnenzak haalt om het juiste bedrag te verstaan. Een aardige snapshot genomen tijdens een meeting, die in Londen werd gehouden teneinde de Regering er toe te bewegen de pensioenen te verbeteren.

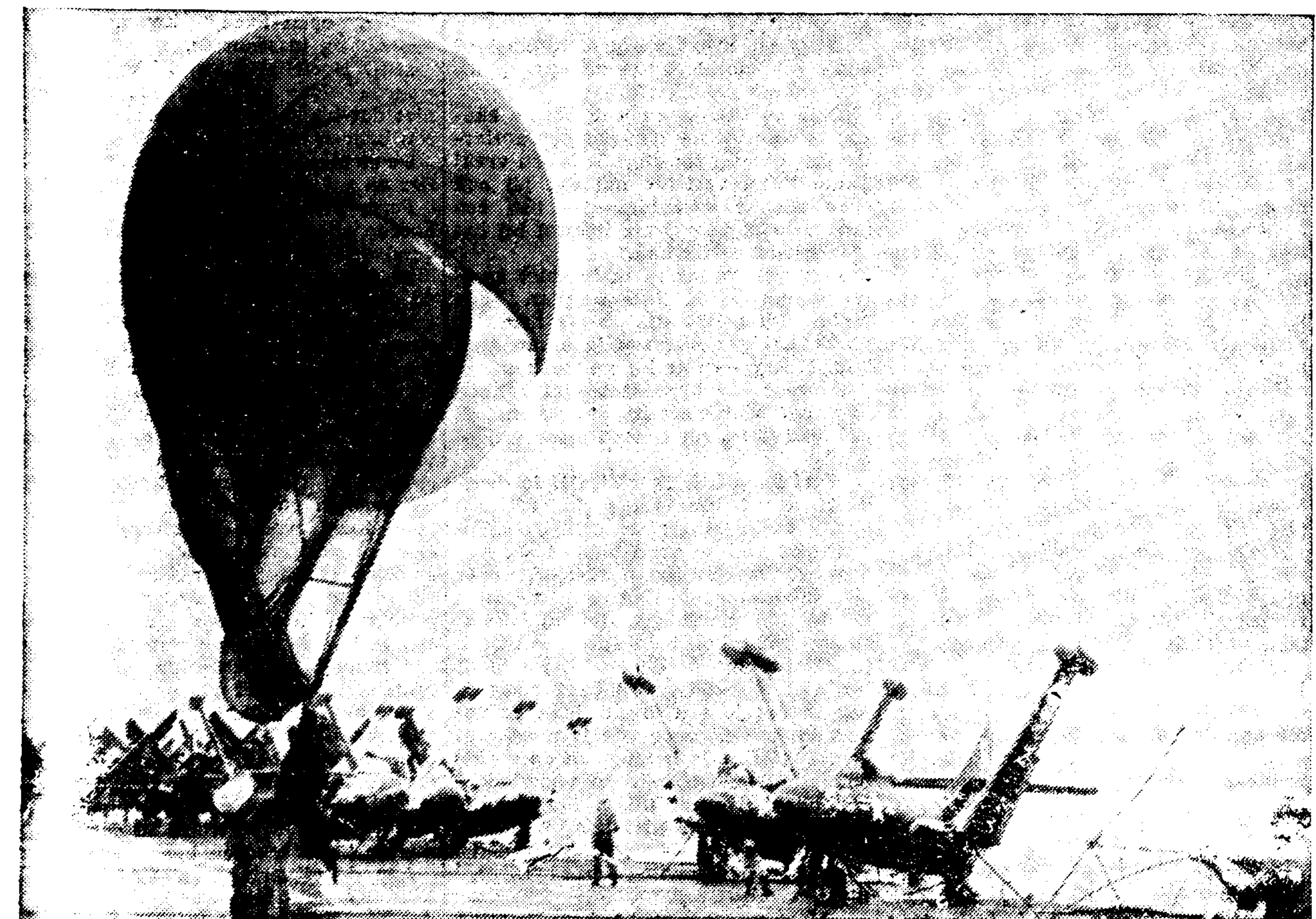

Eerste binnenopnamen van de nieuwe Nederlandse speelfilm „Het wonderbaarlijke leven van Willem Parel". Regisseur Gerard Rutten geeft aanwijzingen aan v.l.n.r. Wim Sonneveld, Peronne Hosang en daarachter de nieuwe ontdekking Femke Talma. Onder de camera zittend Joop Geesink — supervisor.

Broer van 13 zusters

De vreugde bij de Amerikaanse familie Brooks uit Pittsfield was bij de geboorte van een nieuwe telg uitermate groot. Dat is meestal het geval, maar hier was de vreugde extra groot, omdat de nieuwe wereldburger een zoon was, een zoon, die zich de broer van 13 zusters kan noemen. Tot nog toe noemden de Brooks' zich de grootste „Meisjes"-familie van Amerika. Met de komst van de stamhouder hebben ze afstand van deze titel moeten doen, hetgeen echter zonder al te veel hartzeer geschiedde.

Aan boord van het vliegdekschip Hornet, varende in de wateren rond Formosa met een aantal andere schepen van de ...ende Amerikaanse Vloot, wordt een ballon opgelaten, die uitgerust is met radarapparatuur ten behoeve van de weersverwachtingsberekening. Het doen van meteorologische waarnemingen is een van de meest belangrijke takken van dienst aan boord, daar van het weer voor het grootste deel de start- en landingsmogelijkheden afhangen.

Sjeik Ezzart Jaffar, millionair en hoofd van het Koninklijke huishouden van Kuwait, dingt als derde man naar de hand van ex-koningin Narriman. Hij heeft er een bruidschat van 100.000 dollar voor over, zou hij gezegd hebben, maar Narriman wil niet.

Amerika maakt „koude geschiedenis"

Een groep van de beste mannen van de Amerikaanse Marine bevindt zich momenteel in de Noordelijke IJszee, waar zij moeten onderzoeken of er moeilijkheden bestaan tot het verrichten van militaire operaties in dit gebied. De koude van het water wordt gemeten en de dikte van het ijs wordt gecontroleerd door kikvorsmannen, die zich daartoe in het ijskoude water begeven en zelfs grote stukken onder het ijs doorzwemmen. De onderzoekingen worden verricht in opdracht van het departement van Defensie. Hier ziet men kikvorsman Ernest L. Murri na een duik onder het ijs.

ARUBA

Ruim 2000 stemmers bleven thuis

Oranjestad. — Op Aruba zijn totaal 14.266 stemmen uitgebracht, waarvan slechts 13.983 geldige stemmen. Er zijn dus totaal 283 ongeldige stemmen uitgebracht. Waar het totaal aantal stemgerechtigden 16.348 bedraagt, zijn er dus (16.348 — 14.266) 2082 stemmers thuis gebleven.

Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt op Aruba aangekomen

Oranjestad. — Verwelkomd door de bijna voltallige geestelijkheid, arriveerde Z. H. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt gistermorgen om tien uur op het Dakota vliegveld, in gezelschap van de Z.E. pater Maassen.

Hoofd Bethanië gearriveerd

Oranjestad. — Met hetzelfde vliegtuig waarmede de Bisschop gisteren op Aruba arriveerde, kwam ook de Eerw. Zuster Imelda, Generaal Moeder Overste van het Tehuis voor Meisjes Bethanië. Zij was vergezeld door de Eerw. Zuster Magdalena. Vele zusters heetten hen op de meest hartelijke wijze welkom.

CURACAO

Het weer

Max. temp. 30.8 C (87.5 F); min. temp. 25.0 C (77.0 F); gem. 27.4 C (81.3 F). Max. wind 14, min wind 6, gem. 10 knopen. Vochtigheid 72%. Neerslag geen. Licht bew. 17, bewolkt 7 uren.

VAN HET FILMDOEK

Willemstad. — De lang verwachte CinemaScope-film „River of no Return" wordt deze week gedraaid in het Cinelandia-theater, geheel in de bekende Twentieth Century Fox-kleuren opgenomen. „River of No Return" is een film, die het bewijs levert dat de filmmaatschappij langzaam naar andere thema's gaat zoeken, andere onderwerpen dan de „allemaal hetzelfde"-cowboyfilms. „River of No Return" is ook een film van het Westen, maar van een ander soort. Wij zullen iets van het verhaal vertellen.

Een weduwnaar heeft jaren in de cel gezeten omdat hij iemand in de rug heeft geschoten. Hij is daarna naar het Westen getrokken en heeft een blokhut gebouwd met de bedoeling een farm op te zetten. Dit in een streek waar iedereen is aangetast door de zg. „goudkoorts". De weduwnaar, (Robert Mitchum) laat nu zijn tienjarig zoontje naar de farm komen. Beide zijn gelukkig. Totdat een vlot de rivier afkomt en Robert het leven van een man en een vrouw (Marilyn Monroe) redt. Deze man (Rory Calhoun) is gambler en heeft een goudmijn „gewonnen". Het stel is op weg om deze te gaan registreren en zou in Council City gaan trouwen.

Rory slaat in een gevecht Mitchum neer en ontsnapt met diens geweer en paard door het Indianen rijke terrein. Robert ziet de Indianen aankomen en ontvlucht samen met zijn zoontje en de achtergebleven „saloonsinger".

Op het vlot, waarmede het meisje en de gambler gekomen waren gaat het nu over de rivier, waarvan gezegd wordt dat niemand er levend door komt. Er zijn veel watervallen en kolkende draaikolken.

Na een zware tocht komt het stel in Council City en daar schiet zoonlief de gambler in de rug, terwijl deze op het punt staat de ongewapende farmer neer te schieten. Met Marilyn beginnen vader en zoon weer een nieuw leven.

De natuuropnamen in deze film zijn weer eens schitterend. Spannende momenten, afgewisseld met een kleine romance maken deze film tot een boeiende rolprent. Dit weekend in Cinelandia.

Iets aparts vinden wij in het West End-theater. United Artist brengt ook hier een Wild West-film, geheel verschillend van de oorspronkelijke story's waarbij het tussen bandieten en cowboy's gaat. In „Camels West" zien wij een karavaan kamelen die naar het Westen gebracht wordt.

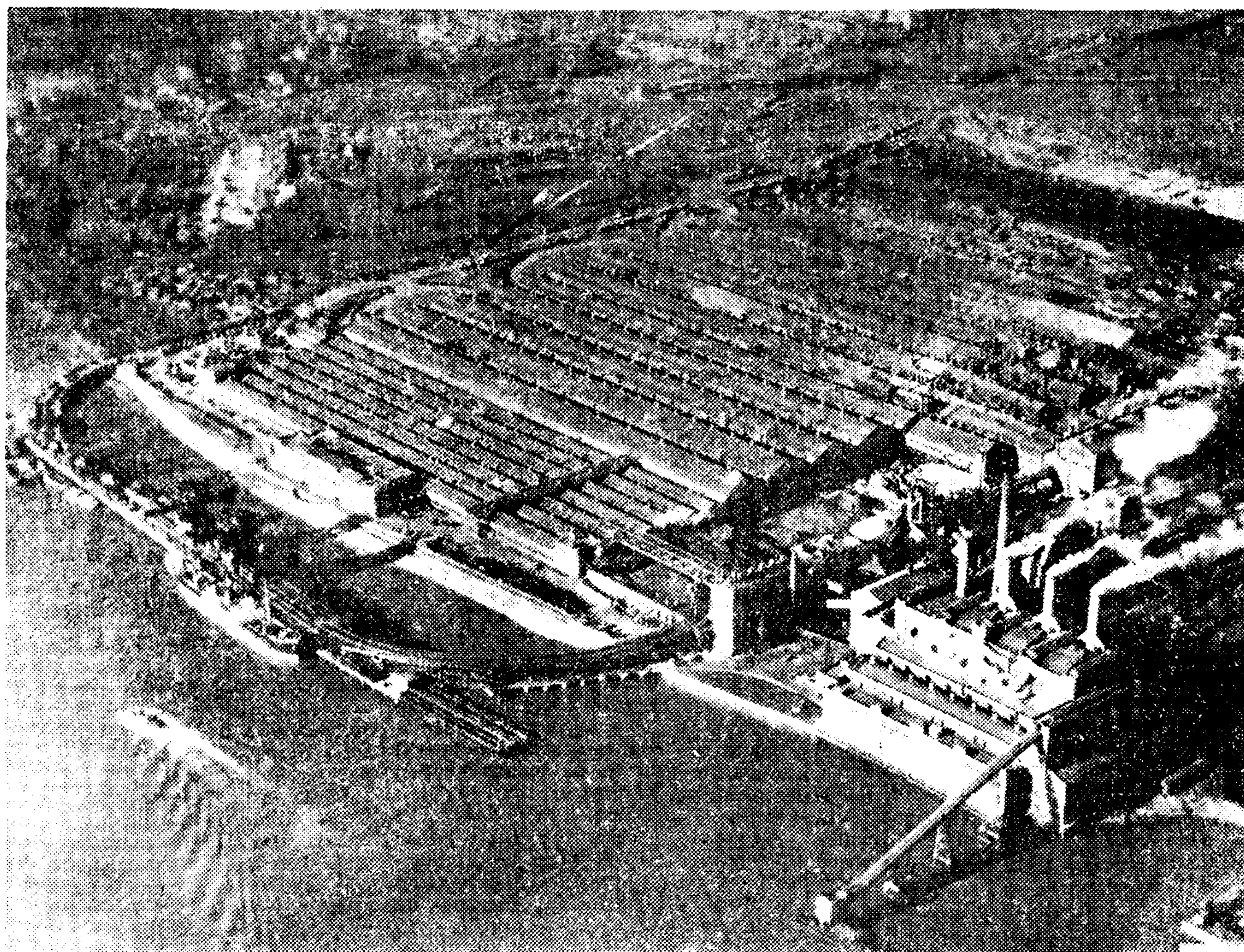
Een Arabier vecht in dit filmwerk zij aan zij met Edward Beale, (Rod Cameron) tegen Indianen en boeven. De bekende filmster Joanne Dru zorgt voor de romantische momenten. In het begin hebben de karavaan-begeleiders geen last van de Indianen, die de kamelen voor een soort God houden. Totdat er een zijn poten breekt en doodgeschoten wordt achtergelaten. Dan breekt de hel los in het Westen. Water is een zeer gewild en gezocht product in dit verhaal, waarin John Ireland de boosdoener is en een bank gaat overvallen. Spannend en opwindend is „Camels West". Een 2-D (dus gewoon) film in Pathecolor. In West-End.

Carol Reed brengt weer een film! Wie kent hem niet, de film „The Third Man" maakte hem beroemd. Op een goeie dag ontwaakten de West-Berlijners en zij ontdekten tot hun grote ontstentenis, dat de wijk waar zij woonden overheerst was door de Russen. Auto's met sikkel en hamer reden door de straten, Oost-Berlijnse politie-agenten liepen overal, Russische militairen marcheerden gewapend door de wijk. Tot hun grote opluchting bemerkten zij later dat Carol Reed beslag gelegd had op de wijk en een nieuwe film aan het maken was.

„The Man Between" belooft weer een succes te zijn. De bekende en de beminde Hildegard Neff speelt samen met James Mason en Clair Bloom in dit filmwerk. Dan zien wij verder de 14-jarige weesjongen van Berlijn Dieter Krause, die een belangrijke rol speelt in „The Man Between". Het Roxy-theater zal dit weekend wel weer volstromen.

FORD-ENGELAND gaat uitbreiden

Vergroting van de productiecapaciteit kost ruim 60 millioen Pond

Luchtfoto van het enorme fabriekscomplex van Ford Engeland in Dagenham.

De Ford Motor Company Ltd. in Dagenham in Engeland zal in de komende vijf jaar haar fabrieken uitbreiden tot een bedrag van 65 millioen Pond Sterling. De bestaande productie-capaciteit zal met 160.000 vierkante meter worden vergroot. De productie bedraagt thans 1300 personenwagens, vrachtauto's en tractors per dag. Dat is het dubbele van wat Ford-Dagenham vijf jaar geleden produceerde. De vraag overtreft de productie van thans echter volkomen. Vandaar de uitbreiding.

Thans beheerst de Britse automobielindustrie 41 procent van de wereldexportmarkt voor automobielen, hetgeen een waardige prestatie genoemd mag worden. Thans bezit op elke 18 Britten er één 'n auto. In Amerika rijdt echter een van elke drie Amerikanen in een wagen, in Canada één op elke zes en in Australië één op elke acht. De Britse autoindustrie rekent er thans op dat de levensstandaard in Engeland dusdanig zal stijgen dat er binnen nu en vijf en twintig jaar tenminste acht millioen auto's zullen rijden, waardoor van elke negen Britten er één autobezitter zal zijn. Die vergroting van de thuismarkt is voor Ford dan ook een belangrijk object. Een handicap bij dit alles is het volkomen onvoldoende wegennet, dat vooralsnog een uitbreiding van het wagenpark in de weg staat.

Sir Patrick Hennessy, president van Ford Dagenham heeft er onlangs op een persconferentie op gewezen dat de vrije concurrentie een van de sterkste stimulansen voor de ontwikkeling van de auto is. Concurrentie leidt tot grotere efficiency en modernisering op grote schaal. Daarom, aldus Sir Patrick, vreest Ford de groeiende buitenlandse concurrentie niet. Het 65-millioen-plan is daar een bewijs van. Dit plan omvat de bouw van een nieuwe gieterij en een nieuwe perserij.

Rond Dagerham zullen voorts tal van nevenbedrijven worden gevestigd, die de productie van de oude fabriek zullen ontlasten.

De Dior groep naar Curacao

Willemstad. — Madame Labouret—Azemar is de leidster van de groep die Christian Dior in samenwerking met de KLM op een tournee door Latijns-Amerika zond, om daar de fameuze H-Lijn te introduceren. Zij werd in Parijs geboren en kreeg haar middelbare schoolopleiding op het Nonnenklooster „des Oiseaux". Zij spreekt uitstekend Engels en Spaans, waardoor de keus op haar is gevallen als leidster van de tournee.

Zij houdt zeer veel van theater en ballet, en is verknocht aan de Doberman-teef „Mademoiselle Hilda", die zij op haar meeste reizen meeneemt. Verder vindt zij er een plezier in om voor haar vrienden en vriendinnen in Parijs te kokkerellen en diners in elkaar te draaien. Hoewel zij graag zeilt en paard rijdt is haar favoriete sport het skieën.

Op het ogenblik bevindt haar groep zich in Dallas (USA), na een tournee van 13 steden. Na een bezoek aan Jamaica, Puerto Rico, Ciudad Trujillo en Port-au-Prince, zal zij haar groep van 6 mannequins plus costumière naar Curaçao leiden. De 10e December worden de Françaises met de KLM-machine uit Port-au-Prince op Curaçao verwacht, waar shows gegeven zullen worden in Club Asiento en Club CSC, waarna ze de 17e per KLM naar Europa zullen terugkeren.

Verordening bestrijding Gele Koorts Muskiet nog niet in werking

Willemstad. — De Gezaghebber deelde gisteren tijdens de maandelijkse persconferentie mede, dat de destijds door de Eilandsraad aangenomen verordening houdende regelingen met betrekking tot de bestrijding van de gele koorts muskiet nog niet in werking is getreden. Men hoopt nl. dat de nieuwe Staten binnenkort de Landsverordening zullen bekrachtigen, waarbij degenen, die belast zijn met de bestrijding van de Gele Koorts muskiet op rechtmatige gronden ook de te desinfecteren woningen kunnen betreden.

Gelijk wij reeds eerder meldden, heeft de Eilandsraad niet de competentie om voor te schrijven dat de bestrijders de woningen kunnen betreden.

Inmiddels werd medegedeeld, dat de opruiming van broeiplaatsen van dergelijke muskieten een succes geworden is. Om deze bestrijding zo krachtig mogelijk voort te zetten kan binnen twee maanden een prae-advies verwacht worden dat er in voorziet de gele koorts bestrijding geheel tot een eilandelijke zaak te transformeren.

Politici naar Curaçao

Willemstad. — Vandaag keren op Curaçao terug de NVP-overwonnene Ch. E. W. Voges en met hem de heer Lopes, die op de PPA-lijst de doorslag heeft gegeven in een democratische overwinning. Naar wij vernomen hebben, zal een DP-deputatie op het vliegveld aanwezig zijn, teneinde de heer Lopes een warme ontvangst te bereiden.

In de namiddag wordt Juan Yrausquin verwacht. Zijn bezoek wordt ten nauwste in verband gebracht met de politieke besprekingen die plaats vinden.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 5 in, 4 uit; Tanschepen 14 in, 11 uit; Zeilschepen 2 in, 11 uit. Passagiers landend 3, vertrokken 4, doorgaand 180.

Hato: Vliegtuigen 12 in, 13 uit. Passagiers landend 106, vertrokken 109, doorgaand 94.

Helicoptere-duikboot

Hamburg. — Henry Hartung, een Duitse ontwerper van oorlogsschepen, heeft een ontwerp gemaakt voor een „duikboot-hefschroefvliegtuig", die in staat zou zijn tot zevenduizend meter diepte te dalen en dan gemakkelijk weer te stijgen. Ook in horizontale richting zou het vaartuig zich gemakkelijk kunnen verplaatsen.

Volgens Hartung is het nadeel van het door professor Picard en de Franse ingenieurs Wilms en Houot gebruikte toestel, dat dit „het zo gemakkelijk te hanteren is als een onderzeese kabelballon".

Uit de veiling onttrokken

Morges. — Muziek-manuscripten van de wereldberoemde pianist wijlen Ignace Paderewski, die zich bevonden onder andere bezittingen van de overledene, die op een veiling in diens vroegere villa te Morges, In Zwitserland, worden verkocht, zijn aan de veiling onttrokken, zulks nadat een Bernse advocaat, die optrad namens het muziek-conservatorium te Warschau, had gesteld dat de manuscripten het eigen van dit conservatorium waren, omdat Paderewski daaraan in zijn testament, zijn piano en al zijn muziek-manuscripten had vermaakt.

De manuscripten zullen naar Polen worden gezonden.

Peruaans optreden tegen Panamese walvisvaarder

Zelfs bommen afgeworpen

Panamá. — Het Panamese ministerie van buitenlandse zaken heeft zijn ambassade te Lima opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar een actie tegen de onder Panamese vlag varende walvisvloot van de Grieks-Argentijnse reder Onassis. De regering wacht een rapport van de ambassade af, „alvorens geëigende stappen te ondernemen".

Panamese inspecteurs, die zich bevinden aan boord van de „Olympic Challenger", liet de regering telegrafisch weten, dat bommen zijn afgeworpen, doch dat het schip niet getroffen werd. Naar verluidt zou het schip zich 380 mijl buiten de Peruaanse kust bevonden hebben. Panamá heeft de zeegrens van 200 mijl, die door Perú en Chili is afgekondigd, niet erkend.

In Bonn deelde een woordvoerder van de Westduitse regering mede, dat de regering met belangstelling het optreden van Perú tegen de walvisvaarders langs de Zuidamerikaanse kust gadeslaat, maar dat men niet van plan is zich ermede te bemoeien, tenzij „de levens, vrijheid en gezondheid" van de Duitse bemanningsleden worden bedreigd. Aan boord van de walvisvloot bevinden zich ongeveer 600 Duitse matrozen, waarvan op het fabriiksschip „Olympic Challenger" 180. De „Challenger" zou volgens te Bonn ontvangen berichten naar een Peruaanse haven zijn opgebracht. Peruaanse fregatten zouden bovendien vijf walvisvaarders van de vloot van Onassis, die binnen de 200 mijlszône aan het vissen waren, hebben aangehouden.

Ook dat was Russisch

Londen. — Radio-Moskou heeft ter gelegenheid van het feit, dat de revolutionnair Ivanovitsji Kibaltsjisj honderd jaar geleden geboren werd, verklaard, dat deze de uitvinder was van het principe van door raketten voortbewogen vliegtuigen is

Kibaltsjisj, die de bom maakte, waardoor Tsaar Alexander II werd gedood, had het project ontwikkeld vlak voor zijn executie, aldus radio-Moskou.

BEDREIGEN WATERPOKKEN DE BRITSE REGERING?

Londen. — Er is grote consternatie ontstaan in het Britse Kabinet, toen men vernam, dat een conservatief parlementslid, de 45-jarige Lawrence Turner, waterpokken had gekregen. Turner bemerkte, dat hij deze kinderziekte had opgelopen. Hij is vrijwel zeker besmet door zijn zoontje Martin, die nu juist aan de beterende hand is.

Turner was naar de lobby van de voorstemmers gegaan om met 215 andere voorstanders te stemmen voor een door de regering ingediend wetsontwerp op besmettelijke ziekten. Het meest besmettelijke stadium van waterpokken treedt in 24 uur voordat iemand merkt, dat hij de ziekte onder de leden heeft. Dat was dus toen Turner in de lobby gevaarlijk dicht bij premier Churchill stond, evenals overigens bij de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Defensie en.... de minister van Volksgezondheid. De Premier en de ministers bevonden zich namelijk eveneens in de lobby, omdat zij stemrecht hebben.

De incubatietijd van waterpokken is 18 dagen. Dus pas de dag nadat de koningin op Sir Winston Churchills 80e verjaardag — 30 November — het parlement opent, zal men weten of iemand anders waterpokken heeft gekregen. Patrick Buchan—Hepburn, de fractieleider van de conservatieve partij, zal tot die dag wel angstvisioenen hebben, dat het ene conservatieve parlementslid of minister na de andere naar het ziekenhuis moet worden overgebracht, terwijl de Labour-party vol leedvermaak toekijkt en zich heer en meester voelt in het Lagerhuis.

Coventry schuwt de atoombom

Stalingrad. — Een delegatie uit de Engelse stad Coventry en het stadsbestuur van Stalingrad hebben een verzoekschrift aan de V.N. getekend, waarin er op wordt aangedrongen „de vervaardiging en het gebruik van atoomen waterstofwapens te verbieden en deze wapens volkomen te verwijderen uit de arsenalen van de staten", aldus meldt het Russische persbureau Tass.

Valencia. — Op een onbewaakte overweg nabij Valencia is een goederentrein in botsing gekomen met een stoomwals. Vijf personen kwamen om het leven en elf werden gewond.

Japans premier gedagvaard

Tokio. — De commissie voor contrôle op de financiën van de Japanse Rijksdag heeft besloten eerste-minister Joshida te dagvaarden op 25 November te getuigen over het Japanse scheepsbouwschandaal. Indien Joshida geen gehoor geeft aan de dagvaarding, is hij strafbaar.

Voor de premier zijn overzeese reis begon, had hij geweigerd op een dergelijke dagvaarding te verschijnen. De Japanse oppositie-partijen hebben de meerderheid in de commissie.

Bevestiging levenslang tegen Berkelse arts gevraagd

's-Gravenhage. — In hoger beroep eiste de procureur-generaal bij het Haagse gerechtshof in de bekende zaak tegen de Berkelse arts Opdam, die ervan beschuldigd wordt zijn vrouw door vergiftiging om het leven te hebben gebracht, levenslange gevangenisstraf. Door de rechtbank was de verdachte indertijd tot levenslang veroordeeld.

Lionel Barrymore †

Hollywood. — De film- en toneelspeler Lionel Barrymore is te Hollywood op 76-jarige leeftijd overleden. Hij kreeg in 1931 een Oscar voor zijn rol in de film „Free Soul". Bij een aantal films trad hij als regisseur op. Een van zijn grote successen als regisseur was de film „Madame X" met Ruth Chatterton. Barrymore was behalve toneelspeler ook schilder, musicus en romanschrijver. Op 62-jarige leeftijd verwierf hij met een symphonie roem als componist.

Russische auto niet populair

Reykjavik (IJsland). — Alle IJslandse artsen weigerden een Russische auto te kopen. Ze vonden de kwaliteit niet goed en bovendien vreesden ze niet ten onrechte, dat eventuele onderdelen later moeilijk te krijgen zouden zijn. De IJslandse regering had honderd Russische auto's aanvaard als een onderdeel van de handelsovereenkomst met Sovjet-Rusland en wilde deze nu aan de artsen kwijt.

Paddy Demarco wereldkampioen af door techn. K.O. van Jimmy Carter

San Francisco. — De bokser Paddy Demarco is niet langer wereldkampioen lichtgewicht. Toen hij in de vijftiende ronde van zijn partij tegen Jimmy Carter duizelig en niet meer in staat zich te verdedigen door de ring wankelde kwam de scheidsrechter tussenbeide en riep Carter tot winnaar uit door technisch k.o.

Carter is de eerste wereldkampioen lichtgewicht, die deze titel twee maal verloor en twee maal terugwon. Toen Carter de ring betrad was hij drie-tegen een favoriet. Demarco liep in de eerste ronden op punten uit. Hij trok meestal aan het langste einde bij de „infighting" en ging in clinch als het hem al te warm werd. Nadat de strijd ook in de zevende en achtste ronde vrijwel gelijk was op gegaan kwam er in de negende ronde een keerpunt, toen Carter de titelhouder met een linkse hoek voor vijf tellen vloerde. Demarco kwam furieus terug in beide volgende ronden, doch Carter gaf in de twaalfde ronde weer geheel de toon aan en teisterde zijn tegenstander met harde rechtsen en linksen op de kaak.

Demarco was totaal groggy aan het einde van de dertiende ronde en ging dan ook in de veertiende ronde wederom neer op een explosieve rechtse hoek tegen de kaak. Moedig kwam hij weer uit zijn hoek voor de vijftiende en laatste ronde, maar aangezien hij geen weerstand kon bieden aan de uitdager, die zijn „slooperswerk" hervatte, greep de scheidsrechter in toen de afstraffing veertien seconden had geduurd.

Na afloop verklaarde de zeer teleurgestelde en verbitterde Demarco dat scheidsrechter Ray Flores niet onpartijdig was geweest en Carter had bevoordeeld. Hij zeide er van overtuigd te zijn een revanche-partij te zullen kunnen winnen.

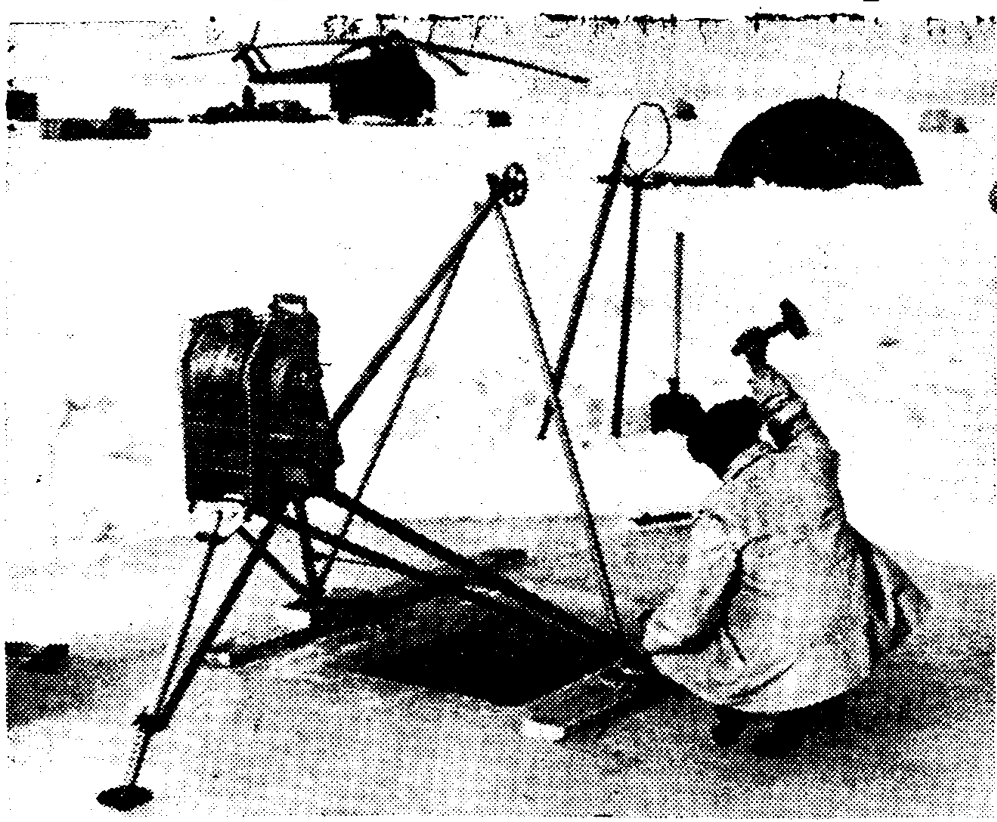
Een record

Sestri Levante (Italië). — Vier en een halve minuut aan één stuk is Mario Marani onder water gebleven en deze toer vertoonde hij, om daardoor een nieuw record te vestigen in het duiken zonder zuurstofmasker. Het vorige record stond op naam van een Fransman die vier seconden korter onder het wateroppervlak wist te blijven.

Niet juist

Frankfort. — De Duitse Voetbalbond heeft officieel de juistheid ontkend van het bericht van de „Daily Mail", als zouden de Duitsers om uitstel van de ontmoeting Engeland — Duitsland hebben verzocht. De Duitse bond zegt een dergelijk verzoek niet te hebben ingediend.

Sovjet-expeditie naar Noordpool

Technische en wetenschappelijke werkers uit de Sovjet-Unie hebben onderzoekingen gedaan in het Noordpoolgebied. Deze onderzoekingen werden verricht vanuit twee stations, de Noordpool III en de Noordpool IV. De onderzoekers waren gehuisvest in bijzonder comfortabele, op sleden gemonteerde barakken, welke gemakkelijk van de ene plaats naar de andere konden worden vervoerd. De expeditie heeft zich toegelegd op het doen van geophysische en hydrologische waarnemingen. De stations werden bevoorraad door legervliegtuigen en hadden tevens de beschikking over helicopters om de bewegingen van het drijfijs vanuit de lucht gade te slaan. De foto toont de voorbereidingen die getroffen worden om monsters zeewater te trekken op verschillende diepten. Een man stelt een lier op, welke door een in het ijs gekapt gat een staalkabel neerlaat, waaraan de waarnemingsinstrumenten zijn bevestigd.

Het vlieg-incident

Tweede nota aan Sovjets

Washington. — Het State Department zond een tweede nota aan de Sovjet-Unie naar aanleiding van het vliegtuig-incident bij Noord-Japan op 7 November jl. toen een Amerikaans vliegtuig door Russische MIG's werd neergeschoten, waarbij een lid van de bemanning de dood vond.

In deze nota waarschuwen de Verenigde Staten, dat zij hun vliegtuigen de nodige defensieve beschermen zullen verschaffen, indien de Sovjet-Unie niet maatregelen neemt om herhalingen te voorkomen. De volledige verantwoordelijkheid van alle eventuele gevolgen hiervan komen voor rekening van de Sovjet-Unie, aldus de nota. Er wordt voorts in ontkend, dat het Sovjet-luchtruim zou zijn geschonden.

Naguib tijdelijk met pensioen

Cairo. — De afgezette Egyptische president Naguib is tijdelijk met pensioen gestuurd op half salaris, welk pensioen NAf. 7500.— per jaar bedraagt. Het kabinet besloot dat premier Nasser de taak van waarnemend staatshoofd op zich zal nemen. Het hoogste gezagsorgaan in Egypte van de Islam, de Raad van Grote Oeleman heeft besloten de Mohammedaanse Broederschap voorgoed te veroordelen.

DOE HET ZELF, een rage in de V.S.

Menige jonge Amerikaanse vrouw bouwt eigenhandig een huis

(Van onze New Yorkse correspondente)

President Eisenhower houdt er bij tijd en wijle van om zijn eigen goulasch te braden of een bepaalde groentensoep te koken (maar dat is dan een soep waarover alleen in superlatieven kan worden gesproken, want voor de bereiding is een minimum van twee dagen nodig). Sommige Amerikaanse Senatoren houden ervan om in het oudste hemd, wat ze bezitten, kolossale landbouwwerktuigen te beklimmen en stukken van hun land om te gaan ploegen of anderszins te bewerken. Onlangs was een hoog ambtenaar van het Ministerie van Financiën, de dag nadat hij de dienst had verlaten, al in hemdsmouwen en gewapend met een hamer bezig met het maken van een nieuwe deur. In het algemeen ziet men Amerikaanse huisvaders na de dagtaak op kantoor thuis in de kelders verdwijnen, waar vele van hen een werkbank hebben staan, waar zij meubelstukken e.a. voorwerpen maken. En wat de Amerikaanse vrouwen betreft: hun huishoudschorten ruilen ze vaak voor de dracht van de nauwe blauwkatoenen cowboybroeken, waarin ze met gratie en handigheid mannenwerk verrichten als b.v. het betegelen van badkamers, het leggen van vloeren, het repareren van electrische apparaten, het schilderen van kamers, of, doodgewoon, het bouwen van een huis. Want de mannen hebben daar immers niet altijd tijd voor, en laten bouwen kost zoveel......

Doe-het-zelf is de nieuwste Amerikaanse rage geworden. Nu heeft het wel altijd in de natuur van de Amerikaanse mannen gelegen — sinds de pionierstijd — om, te beginnen met het omwassen van de vaat en het trouw op Zaterdag gaan boodschappen doen voor of met hun vrouw, zich voor geen karwei te goed te achten. Omgekeerd hebben ook de vrouwen zich met veel mannenwerk vertrouwd gemaakt. En dit moest wel omdat de vraag naar huishouding of ambachtslieden in Amerika altijd veel groter is geweest dan het aanbod, terwijl de uurlonen voor vakarbeiders nog steeds ontzaglijk hoog zijn.

Gedurende de tweede wereldoorlog echter, toen zoveel Amerikaanse vrouwen op zichzelf aangewezen waren, begon de doe-het-zelf-methode erin te komen. En toen na de oorlog de bevolking zo sterk toenam en het huizentekort enorm bleek, was dit een nieuwe aanmoediging voor Amerikanen om zelf van alles aan te pakken. Amerikaanse zakenlieden en uitgevers met een goede neus voor hobby-nieuwtjes, begonnen onmiddellijk in alle vormen amateurs wenken te geven. Tiidschriften ontstonden uitsluitend bestemd voor amateurs, waarin men letterlijk alles haarfijn uitgelegd kon vinden, vanaf het mengen van verf en het bewerken van hout tot aan het bouwen van een huis toe. Fabrikanten begonnen methodes te bedenken, waardoor zij het de hulp-u-zelf-Amerikanen makkelijker konden maken. Zo b.v. prefabriceerde men planken, die als muurbekleding konden worden gebruikt, op zo'n manier dat een amateur daarvan hele muren kon bouwen zonder dat er maar een spijker aan te pas komt. Doe-het-zelf-clubs werden gevormd, en ervaren en werden via de tijdschriften door de amateurs vlijtig uitgewisseld. In 1953 werd voor liefst 15 millioen dollar aan electrisch gereedschap verkocht, die tegen maar 6 millioen in 1947. In hetzelfde jaar werd 1.5 millioen grasmaaimachines verkocht tegen 10.000 in 1945. Men schat dat 55 percent van alle verf, 60 percent van alle behang en 10 percent van al het triplexhout dat jaarlijks wordt verkocht, door particulieren wordt verwerkt.

Zo hoeft het dus niemand te verwonderen als hij — zoals onszelf gebeurde — op een goede dag aan de Amerikaanse jonge vrouw wordt voorgesteld en hoort dat ze met haar eigen handen een huis bouwt. En niet zomaar een zomerhuisje, maar een woonhuis met negen vertrekken. Omdat we het de eerste keer dat we dit hoorden niet zonder meer konden geloven, gingen we eens een kijkje nemen bij de dame in kwestie. Wij vonden een huis waarvan de muren stonden, maar dat nog gedeeltelijk een dak had en geen voordeur. Binnenkomen was dus niet moeilijk. We gingen aan een kamer met houten betimmering voorbij, die gereed was en ontmoetten het elegante vrouwtje van onze eerste kennismaking in een ruimte daarachter, terwijl ze met zaagsel in de blonde krullen op de grond gehurkt een automatische handzaag hanteerde. Een tweejarige zoon zat toe te kijken hoe zij een zwaar eikenhouten paneel voor een schuifkastdeur op maat zaagde. Papa was op kantoor, die hielp alleen gedurende de weekends mee.

„Hoe komt men er toe zelf een huis te bouwen?" vroegen wij.

„O, wat kun je anders doen", luidde het antwoord. „Met twee kinderen en die ontzaglijk hoge flathuren! Het eenvoudigste was een stukje grond te kopen, tekeningen van ons eigen huis te maken, zelf de fundamenten te leggen en goed te lezen hoe je een huis moet bouwen in de Doe-het-zelf-tijdschriften. De rest gaat vanzelf".

Vanzelf ging het niet bepaald, dat bewezen de drilboren, cirkelzagen en hopen gereedschappen wel, ook al bleek dat veel bouwmiddelen te krijgen zijn, die vervaardigd zijn voor het gebruik van amateurs.

De meester Amerikanen volstaan intussen doorgaans met geprefabriceerde huizen zelf in elkaar te zetten. Zomerhuisjes zelf bouwen is schering en inslag. Men gaat naar een groot warenhuis toe, koopt voor een of tweeduizend dollar een huishuls, krijgt er vloeren en ramen bij geleverd en past alles zelf keurig in elkaar. Het enige risico bij die huizenbouwerij door amateurs schijnt een enkele maal het gebrek aan verstand te zijn van de grond, die zij kopen voor de bouw van hun huis. Zo is het herhaalde malen gebeurd dat vlijtige amateurs, die hun huis zo goed als klaar hadden, na enkele dagen afwezigheid datzelfde huis niet meer konden vinden. Het stuk grond, dat ze hadden gekocht en waarop ze gebouwd hadden, was van dien aard, dat het soms verzakte.... het huis zakte mee en zakte daarna in elkaar. Maar dergelijke kleinigheden dempen het enthousiasme van amateurs niet. En doe-het-zelf viert hoogtij in Amerika.

Panama protesteert tegen aanhouding Onassis-schepen

New York. — Panamá heeft krachtig geprotesteerd bij Perú wegens het in beslag nemen van een aantal onder Panamese vlag varende schepen van de walvisvloot van Onassis. Het hoofd van de Panamese afvaardiging bij de Verenigde Naties zeide, dat Panamá de kwestie binnen tien dagen voor de Verenigde Naties zou kunnen brengen.

Het State Department gaf als commentaar op een en ander, dat de aanhouding der schepen een kwestie tussen Perú en Panamá schijnt te zijn.

Volgens een Peruaans blad gaf het fabrieksschip van de vloot zich pas over nadat de kruiser „Aguirre" gedreigd had het vuur te zullen openen.

Parijs. — In een kerk te Parijs bewezen circa 2000 personen de laatste eer aan Jacques Fath. Onder meer waren naaisterkes, mannequins en mode-ontwerpers aanwezig. Velen konden hun ontroering niet meester blijven.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Philip's Happy Family
21.00 Talentonan Curazoleña en Marcha
21.30 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
18.45 Antilliaanse muziek
18.45 Noord amerikaans muziek.
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.15 Schoolkwesties
19.25 Een gezonde geest in 'n gezond lichaam.
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerd muziek.
20.00 Een programma aangeboden door de firma La Confianza.
20.30 Nieuws
20.10 Gevarieerd programma
20.40 Dansmuziek
20.45 Nat Kingcole program
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Muziek
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Peticiones
21.00 Programma verzorgd door Cultureel Centrum Aruba.
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek.
17.30 Heinekens biri, wrokoman prisiri
17.45 Populaire melodieën,
18.00 Hersengymnastiek.
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekplaten voor onze luisteraars
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties en berichten.
20.30 Aria's en duetten uit „Carmen"
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Surinaamse Muziek
21.300 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Metropole orkest, olv. Dolf van der Linden
19.00 Nieuws.
19.17 Kun je nog zingen, zing dan mee
19.30 Sporpraatje.
19.36 Uit en Thuis.
19.39 Intermezzo.
19.43 Brieven van luisteraars.
19.55 De Nederlandse Speeldoos
20.13 Persoverzicht
20.20 Voor de West o.a. met Zuid Amerika
20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel. 2579

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 20 Nov 12.00 S. H. Tiesma, tel. 9 — 4465
Troepiaalweg 19, J. D.
B. g. g. nadere inl. tel. 3400.

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 2531
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 07.30
W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 3225

THEATER ASIENTO
„Overland Pacific"
Geen kinderen beneden 16 jaar

Berlijn. — De Oostduitse vice-premier, Ulbricht, heeft in een rede gewaarschuwd, dat uitvoering van de Parijse overeenkomsten tegenmaatregelen van de „vredelievende democratische staten" tot gevolg zal hebben.

EEN ETHNOLOGE SCHRIJFT OVER AMERIKA

Grote verontrusting klinkt door in haar wetenschappelijke observaties

MARGARET MEAD, *vrouw met grote intuïtie*

(Van een medewerker)

Een van de belangrijkste sociologische denkers van Amerika is de nu 53-jarige Margaret Mead, de leidster van het Columbia Research Project, en echtgenote van de Engelse ethnoloog Gregory Bateson. Zij stamt uit een intellectueel huis; haar vader was hoogleraar in de economie, haar moeder schreef een sociologische studie over Italiaanse landverhuizers. Margaret Mead zwierf van 1935 tot '40 over Nieuw-Guinea, Bali en de eilanden van Polynesië. Daarbij heeft zij een verbazingwekkende hoeveelheid veldwerk („field-work") verricht. Als centraal probleem stelde zij de sexualiteit van de mens in het ruimste betekenis; wat is het, dat, in de verschillende samenlevingen, de ... onderzocht en tenslotte in de Amerikaanse maatschappij, de man tot man en de vrouw tot vrouw maakt? Deze vraag behandelde zij in een serie lezingen voor de University of California; deze lezingen zijn gebundeld, en, na vertaling in het Nederlands, verschenen onder de titel „Man en Vrouw. Een studie over de sexen in een veranderende wereld". Haar uiteenzettingen zijn zo boeiend, origineel, gloedvarm en verrassend pienter neergeschreven, dat men van elke bladzijde iets zou willen vertellen. Wat wij echter niet zullen doen.

Eigenlijk is het boek te vol, te generous met denkstof. De schrijfster begint met een verantwoording van haar werkmethode. Zij zegt, dat het geschreven is vanuit het standpunt van een vrouw van middelbare leeftijd, een Amerikaanse en een ethnologe. De ethnoloog heeft bepaalde beroepseigenaardigheden, want hij bestudeert primitieve volkeren die niet over een schriftaal beschikken; daarom moet hij het levende gedrag van de mensen zelf bestuderen, hij moet waarnemen door observatie en door participatie. Hij legt niet alleen schriftelijk en fotografisch vast hoe de baby's hun armen om moeder's hals slaan, maar hij draagt er ook zelf en ondergaat hoe daarbij zijn luchtpijp wordt dichtgeklemd. En hij ondervindt aan den lijve hoe zwaar sago-voeding op de maag ligt. Margaret Mead heeft fragmentsgewijs het leven van de inboorlingen gedeeld, en ze heeft dat als vrouw gedaan, hetgeen zeggen wil, dat zij toegang had van vrouwen en getuige was van tonelen, waarbij geen mannelijke bezoeker ooit geduld zou worden.

De lezer van haar boek gaat daaraan toevoegen, dat zij het ook als vrouw geschreven heeft. Zij is hyper-intelligent, en beheerst met gemak gecompliceerde den structuren. Maar dat gemak blijkt ook uit een overvloed van practische details, plastische beschrijvingen, zinvolle voorbeelden, waarmee zij haar redeneringen op echt vrouwelijke wijze ondersteunt. Zo zeer worden haar volzinnen doorregen met kinematografische beelden, dat men er bijna vermoeid door raakt. Maar de schrijfster verliest de draad nergens. Zij ontwikkelt een kortweg verbijsterende denkkracht. Zij heeft iets geniaals.

Tenslotte is zij Amerikaanse en heeft haar eigen land het meeste lief. Haar boek valt uiteen in twee delen: een ethnologisch en een sociologisch deel. In het laatste — dat een verhandeling apart kon zijn — ontwikkelt zij een diepgaande theorie van de wijze, waarop Amerikaanse mannen en vrouwen hun sexualiteit, dit is hun man- respectievelijk vrouw-zijn in hun eigen maatschappij beleven. Veel feiten en verschijningen, die ons van de Amerikaanse samenleving bekend zijn, krijgen hierdoor een verhelderend perspectief. En een waarschuwend perspectief. Margaret Mead wil niet moraliseren. Zij beschrijft slechts psychologische verhoudingen met grote feitenkennis en scherpe intuïtie. Maar een grote verontrusting klinkt door uit haar observaties, zoals bij veel huidige Amerikaanse psychologen. Een van haar verontrustingen betreft de ontwikkeling van de Amerikaanse huwelijksethiek.

Consequenties van het „romantische" huwelijk

Voor de gemiddelde Amerikaan is niet het verleden van belang, nauwelijks het heden, maar hoofdzakelijk de toekomst. „Geschiedenis is gezwam," zei eens de oude Ford. Men leeft voor een toekomstideaal, voor een verbeelding. „A better way of living" is altijd in het verschiet. Nooit is iets goed genoeg. Dit is de stemming waarover alles in Amerika ondernomen, oesloten, bekeken wordt. In deze stemming worden ook huwelijken gesloten.

Margaret Mead noemt het Amerikaanse ideale huwelijk een sprekend voorbeeld van de wijze waarop men in Amerika de sterren van de hemel wil plukken.

Het is geworden tot een van de moeilijkste huwelijksvormen, die ooit door een menselijk ras zijn uitgedacht, zo hoog is het ideaal gesteld en zo groot zijn de moeilijkheden.

Dit ideale huwelijk moet tot stand gekomen zijn door een volkomen vrije keuze van beide partners. Toestemming van de ouders is aangenaam, maar niet noodzakelijk. Zij die zich laten raden door de ouders worden als emotioneel onrijp of als zwakkelingen beschouwd. De keuze van een echtgenoot wordt gezien als een hoogst individuele daad, een democratisch recht van elke jonge mens, waarop door niemand inbreuk mag gemaakt worden. Maar hiermee gaat samen een verheerlijking van de romantische liefde, die bij voorkeur al in de jeugd moet begonnen zijn. Het vrouwelijk ideaal is om te kunnen zeggen: „ik was al weg van hem voordat ik zijn naam kon spellen." De jonge man moet op het eerste gezicht, op een toevallige tijd en plaats, op zijn vrouw-voor-het-leven verliefd geworden zijn. Deze verheerlijking van de persoonlijke voorkeur heeft echter een harde keerzijde: de eis dat man en vrouw elkaars volkomen gelijke zijn, en in smaak, politieke sympathie, sportieve prestatie elkaars kameraden zijn. En zodra in de practijk toch lacunes in de overeenstemming blijken, is de teleurstelling over de schokkender naarmate het ideaal absoluter werd gesteld. Zo komt dat het kleinste verschil van opvatting in onbenullige kwesties dramatische gevolgen kan hebben, juist tengevolge van de volkomen eigen verantwoordelijkheid in de keuze van de ander, en het hooggestemde ideaal.

Want de traditionele verwachting dat elk huwelijk zal duren „tot de dood ons scheidt", die ook bij niet-kerkelijken gangbaar is, wordt de bodem ingetrapt door de bijna onbeperkte mogelijkheid tot echtscheiding. Dit is de wettelijke consequentie van de stelling, dat elke keuze vrij en daarom herroepelijk is. De echtgenoot die zich vastklampt aan een huwelijk, waarin de ander zich niet meer gelukkig voelt, begaat een der ernstigste misdaden die de Amerikaan kent: het beperken van de vrijheid van een medemens. Dit inzicht beheerst alle ethische overwegingen omtrent huwelijken, die niet door de kerk onontbindaar zijn verklaard. Zo kan het gebeuren, dat mannen en vrouwen slapeloze nachten doorbrengen met de vraag: „Moet ik een echtscheiding aanvragen? Is het niet verkeerd, alleen uit medelijden bij elkaar te blijven? Wat komt er terecht van de kinderen in een gezin waar zoveel wrijving is?"

In de kerkelijke huwelijken worden deze vragen beantwoord door de verplichting om elkaar lief te hebben en elkaar niet te verlaten. Maar in het overgrote deel der Amerikaanse echtscheidingen is het niet alleen mogelijk, maar zelfs behoorlijk om echtscheiding te overwegen, wanneer een der partners aan de huwelijksband gaat twijfelen. En zo komt het, dat de totale vrijheid en secularisatie de oorzaak is, dat kleine oneenigheden, onaangename gewoonten, onachtzaamheden, vreselijke proporties kunnen aannemen en dagelijk de benauwende vraag doen rijzen: „Zal dit het einde zijn?" (terwijl in een door de kerk geheiligde onverbrekelijke verbintenis tot hun juiste onbelangrijkheid blijven gereduceerd)

En nog andere aspecten vertelt Margaret Mead van de roete kwetsbaarheid van het gemiddelde Amerikaanse huwelijk: elke vrouw heeft de plicht zich voortdurend in de ogen van haar man tot de begeerlijkste te maken; vandaar de grote, nooit eindigende zorg voor het uiterlijk. Zo moet elke man gelegenheden mijden, waar zijn trouw op de proef gesteld zou kunnen worden; vandaar dat elke onschuldige flirt een bedreiging kan worden voor zijn huiselijke vrede. Dit is iets wat Europeanen graag Amerikaans puritanisme noemen. Het is echter meer dan een conventie; het is uiting van een gegronde vrees voor innerlijke verwarring.

Zo bevat dit boek niet alleen een schat van scherpzinnige psychologie, maar ook nog een concrete waarschuwing voor hen die in de Verenigde Staten willen acclimatiseren. Als wij mochten moraliseren, zouden we zeggen dat blijkt dat de orthodoxe huwelijksnormen, ook van zuiver wereldlijk standpunt uit, betere waarborgen geven voor huwelijksgeluk dan de absolute vrijheid om een puur menselijk contract te sluiten en op te zeggen. De schrijfster is wetenschapsbeoefenaar en geen moraliste, en zegt dit daarom niet expliciet. Maar de strekking van haar redenering is duidelijk genoeg.

„Man en Vrouw", door Prof. Dr. Margaret Mead. Uitgeverij Erven Bijleveld, Utrecht.

Rome — Tijdens het achtste internationale congres van de wetenschappelijke film te Rome zijn op een avond verschillende medische en chirurgische films vertoond. Onder deze films bevond zich ook een documentaire, gemaakt van de scheiding van de Friese Siamese tweeling. De film werd gemaakt door de heren Varossieau en de Vogel.

Montevideo. — De minister van marine van Uruguay heeft een aantal marine-officieren doen arresteren, die op een vergadering hadden verzocht om een reorganisatie der oorlogsmarine. Voor de bijeenkomst was door de minister geen toestemming gegeven. Men vat in Montevideo de arrestatie op als een militaire luchtmaatregel.

Gaston Dominici (opnieuw voor zijn rechters) barst in tranen uit

Digne. — Op de tweede dag van het proces tegen Gaston Dominici, die wordt beschuldigd van drievoudige moord op de familie Drummond, kon de 77-jarige beklaagde zich vandaag niet langer inhouden en barstte in tranen uit, toen de rechter hem ondervroeg over zijn verhouding met zijn gezin.

De oude man antwoordde op een vraag over zijn 49 jarige zoon Clovis, die volgens de politie zijn vader zou hebben beschuldigd van de moord op Sir Jac Drummond, diens vrouw en dochter. De stem van de grijsaard brak en tranen welden in zijn ogen op, toen hij zei: „Clovis snauwde mij af en hield zich terzijde, toen ik mijn negen kinderen en zestien kleinkinderen uitnodigde op de viering van mijn vijftiende huwelijksverjaardag. Ik heb nimmer Gustave (een andere zoon, die volgens de politie zijn vader eveneens beschuldigd en daarna zijn verklaring ingetrokken heeft) of Clovis beschuldigd. Ik geloof niet, dat zij schuldig zijn. Ik lag in bed en weet niet, wat er gebeurd is", aldus Dominici, die verder zei: „Ik geef er de voorkeur aan mijn vingernagels uit te rukken. Ik zal in zielangst kreunen, maar ik zal nimmer zeggen, dat Gustave het gedaan heeft".

Dominici zei, dat, hoewel hij Clovis en Gustave niet beschuldigt, bij hem enige twijfel bestaat over zijn 16-jarige kleinkind Roger Perrin.

De raadsman van Dominici betoogde, dat de zogenaamde bekentenis van zijn cliënt werd gedaan om aan verdere ondervraging door de politie te ontkomen. Hij verklaarde, dat de sexuele motieven voor de misdaden door zijn ondervragers zelf aan de oude man waren gesuggereerd.

Detroit candidaat voor Organisatie van Olympische Spelen

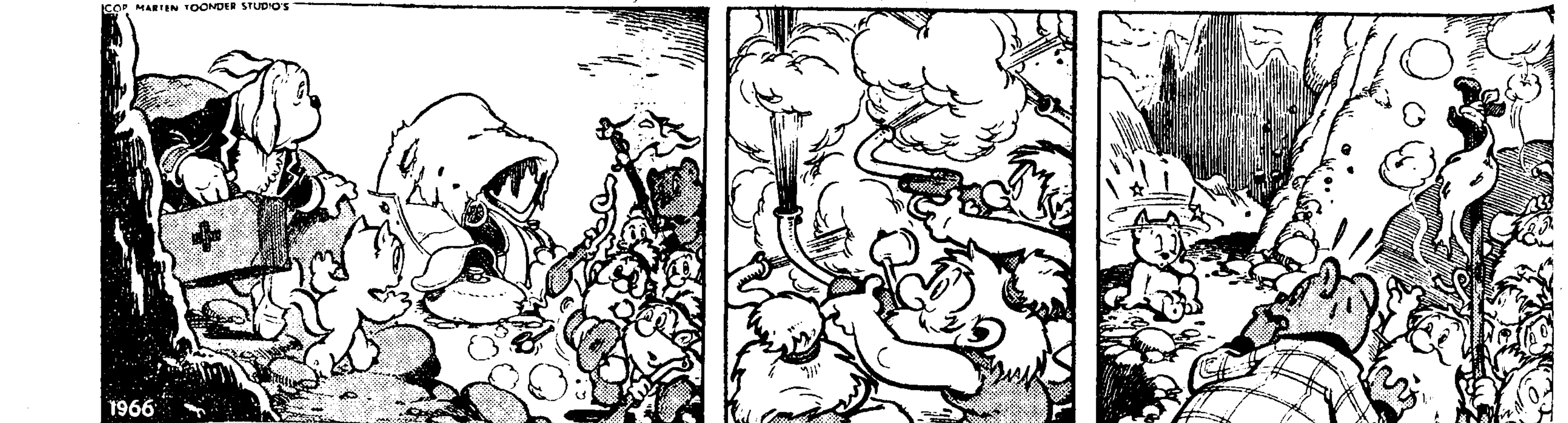
Chicago. — Detroit was gisteren aangewezen als de Amerikaanse stad, die een gooi mag doen naar de organisatie van de Olympische Spelen in 1960 bij een selectie bijeenkomst van het Olympisch Comité van de Verenigde Staten. De stad moet intussen nog door het veitallige Olympische Comité worden bevestigd.

De stad Detroit kan nu een delegatie sturen naar de bijeenkomst van het internationale Olympische Comité, dat op 14 Juni a.s. te Parijs bijeenkomt om een definitieve keuze te doen.

Tot nu toe hebben alleen Los Angeles en St. Louis als gastheren gefungeerd voor Olympische zomerspelen en Lake Placid nabij New York voor de winterspelen.

New York. — Vijf duizend immigranten zijn Donderdag Amerikaanse staatsburgers geworden. Bij duizenden tegelijk is de eed van trouw afgelegd.

Tom Poes en de Bommelkuur

1966. — Tom Poes en de wakkere bediende Joost hadden in hun schuilhoek het gesprek gevolgd, dat de overspannen Heer Bommel voerde met de leider van het kort-gebouwde volkje, dat zich thans om hem heen verdrong. Dit bleek het bergvolk der Grumps te zijn, dat op gespannen voet leefde met een ander groepje provincialen, dat onder de naam Knarren woonachtig was aan de overzijde van de kloof. Afgezien van deze vete, die zij op gezette tijden met geweervuur trachten te beslechten, schenen deze Grumps geen onaangename in borst te hebben, zodat Tom Poes en Joost het nu dan ook aandurfden om zich uit hun schuilhoek te verheffen.

Waarschijnlijk hadden zij er echter beter aan gedaan door vooraf enkele inleidende woorden te spreken; de Grumps dachten namelijk dat zij een onverwachte beweging zagen, onmiddellijk aan een lage valstrik der Knarren en begonnen, het zekere voor het onzekere nemend, uit alle macht te schieten.

„Laat dat! Denk aan mijn rust! Niet doen!" riep Heer Bommel met stemverheffing. „Als overspannen iemand ben ik hulpeloos waar ... neer je mijn verzorgers raakt!"

„Hump? Verzorgers? Hoei!" knikte de oudste der Grumps begrijpend. Vervolgens wees hij Heer Bommel echter troostend op de taal verbogen, geknakte en gebreukte bouw der geweerlopen, waar bij hij op levendige toon verklaarde: „Nooit raak, hai! Raak schieten — Knarren kapot — vele uit — jammer, hoi!"

Toen de vlotte salvo's eindelijk ophielden zat Tom Poes inderdaad ongedeerd (zij het geheel versuft) temidden van het schootsveld.... maar de trouwe bediende Joost was spoorloos verdwenen, als was hij in de vele, verspilde kruitdamp opgelost......